

Nenokavē
atlaides!

Līdz 24. oktobrim –

✓ **KURZEMNIEKS** gadam tikai par **71 eiro,**

✓ **KURZEMNIEKS** ar **LAIMĪGO PROGRAMMU** – par **81 eiro.**

Kurzemnieks

LAIKRAKSTS VIDUSKURZEMEI

Cena
1,20 eiro

Nr. 77
(11 710)

Piektdiena, 2021. gada 1. oktobris

Pētera iela: izzināta un samīļota

Pa Pētera ielu, ko pētīja un izdejoja Kuldīgas
Mākslas un humanitāro zinību vidusskola,
bērnus vizina Ilonda Reita ar sirmīti Donavelu.

Cik polkas soļu gara ir Pētera iela? Kādi augi te atrodami, un kādus stāstus glabā senās ēkas? Trešdien Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas bērni un skolotāji tuvāk iepazīna ielu, kurā mācās un strādā.

Pasākuma rīkotāja, direktores vietniece audzināšanas darbā Aina Tovstuļaka stāsta: „Skolai ir tradīcija katru gadu svinēt Mārtiņdienu – tirgot pašu gatavotus labumus. Šogad nolēmām realizēt sen izlolotu ideju – izpētīt ielu, kurā skola atrodas. Gribējās to darīt atraktīvi, lai bērni būtu priecīgi, gūtu jaunas zināšanas un tas sasaistītos ar svētku izjūtu. Tā nu mums ir Pēterdiena Miķeļos!”

Pirmajā stundā visi noskatījās bibliotēkārēs Birutas Lagzdiņas sagatavotu

prezentāciju par vēsturi: kādas ēkas te bijušas, bet vairs nav, kādi notikumi risinājušies. Nākamajā stundā laukā visi centās noskaidrot, ar cik polkas soļiem ielu var izdejojot no viena līdz otram galam. Dejojāji apgalvo, ka ar 250. A. Tovstuļaka: „Bērnu klātesamība rada sajūtu, ka mēs it kā sasildītu ielu, kuras vēsturē ir arī daudz traģisku notikumu. Svētā Pētera kapličas zvanu tornis glabā skumjus stāstus, un gribējās, lai ielā vairāk iedzirkstas bērnu prieks un smaidi.

Tas izdevās – kopā darīšana izvērtās emocionāla.” Tālāk mācību stundas notika pēc programmas, bet ar ielas izpēti uzdevumu. Matemātikā aprēķināti tās izmēri, dabas zinībās pētīta augu daudzveidība, mākslas un mājturības skolotāji darinājuši maketu savai zvanu torņa versijai, ko mazie bērni izkrāsoja. Beigās tirgojoties varēja nostiprināt sociālo zinību prasmes: pirkt, pārdot, skaitīt naudu. Un kas tā par svētku dienu bez vizināšanās zirga pajūgā?

Pētera iela
izstaigāta liču
loču.

Lailas Liepiņas teksts un foto

3. OKTOBRIS – SKOLOTĀJU DIENA.

Četri stāsti par jauniem
pedagogiem.

→ 4. lpp.

SAVĀ ARODĀ

Mežinieks **Jānis Okmanis**: „Mežs jau nemainās, mainās cilvēka attieksme un darbība. Mežs Latvijā ir bijis un būs, un mums ir tādi klimatiskie apstākļi, ka tas spēj atjaunoties pats.”

→ 10. lpp.

Bēgļu izmitināšana bijušajā

Skrundas arodskolā – par un pret.

→ 2. lpp.

SPONTĀNA IDEJA CEĻOT?

Kāpēc ne?
Īsts
piedzīvojums –
bez plāna par
rītdienu, atzīst
žurnāliste
Katrīna Blaua.

→ 8.-9. lpp.

Agrākie kuldīdnieki **LINDA UN MĀRIS PRINDUĻI** no grupas *Jorspeis* izdevuši ceturto albumu – *Nevaru aizmirst*.

→ 6. lpp.

Otrdien, 5. oktobrī:

- Personība: Artis Gustovskis.
- Kādi bija policijas noteikumi 16.-18. gs.
- Kas jauns Vārmē.
- Kāpēc elektrība dārgāka?

ISSN 1407-9755

REDZĒJUMS

Par zirgu un no tā izrietošo

Daiga Bitiniece

Kad pirms nedēļas atgriezās no ceļojuma pa Uzbekistānu, kur sildījies 35 grādos, par laimi, arī mājās laiks bija saulains un silts un nebija jāielec aukstumā.

Un arī pārnestā nozīmē tas pats – siltas tikšanās, jau sākot ar lidostu. Domāju: katrs, kas atgriežas no skaista ceļojuma, kādu laiku sildās tā saulītē un problēmas – lielas vai sīkas –, kas neizbēgami nāk priekšā, spēj šķetināt vieglāk. Jo galva izvēdināta, maza bezrūpīguma deva un skaidrāks skats uz apkārt notiekošo iegūts.

Tāpēc viendien pāris situācijās man drīzāk radās smaidis, nevis dusmas vai aizkaitinājums.

Pa ielu gar redakcijas ēku, metot riņķi pa apkārtējām ieliņām, ik pa laikam nobrauca zirga pajūgs. Tajā smejoši bērni. Ne katru dienu tāda izklaide pieejama, protams! Bet! Vajadzēja jums arī redzēt to autobraucēju sejas, kuriem šī zirga dēļ nācās samazināt ierasto ātrumu. Nesapratne, nepatika, saviebtas grimases – traucēklis tak!

„Vai jums jāskrien uz ugunsgrēku?” tā vien gribējās pajautāt. Jā, varbūt nepaveicās, ka neredzēju priecīgus autovadītājus, kas bērniem pamātu ar roku un spētu priecāties kopā ar viņiem.

Otra epizode arī saistīta ar automašīnām. Kāda dāma bija šķērsām piestājusi šaurā vietā pie ēkas, laižot ārā pasažieri, un garāmbraucošajam kungam vajadzēja uz mirkli vai nu apstāties un pagaidīt, vai samazināt ātrumu, lai varētu pabraukt garām. Viņš izvēlējās otro variantu, bet šoreiz tika strauji pavērts logs, lai parādītu sievietei nepieklājīgu žestu.

Nekādā gadījumā nesaku, ka pa ielām jāsāk braukt ar zirgiem un ka auto jānovieto tā, lai traucētu citiem satiksmes dalībniekiem. Vienkārši tādi mani vienas dienas novērojumi.

Par iepriecām un pabēdām ziņojiet **Kurzemniekam** pa tālr. **63350568**, e-pasts: **redakcija@kurzemnieks.lv**. Lasītāju vērojumi nav anonīmi.

TRĪS PAR VIENU

Baltkrievijas nelegālo robežpārkāpēju izmitināšanai Iekšlietu ministrija kā vienu no variantiem izskata likvidētās Skrundas arodvidusskolas kompleksu, kurā ir vairākas ēkas, kas jau sešus gadus stāv tukšas. Īpašums kādreiz piederēja Izglītības un zinātnes ministrijai, izsolē tika pārdots privātīpašniekam un atkal ir pārdošanā. Par bēgļu izmitināšanu iedzīvotāji jau pauduši satraukumu.

Kā raugāties uz šādu iespējamību?

NAV LOĢISKI IZKLĪDINĀT PA VISU VALSTI

1. Nellija Kleinberga, Kuldīgas novada domes priekšsēdes vietniece Skrundas pilsētas un lauku teritorijas jautājumos:

– Tā ir tikai viena no iespējām, un nav teikts, ka tiks īstenota. Kaut kāds pamats tam ir. Manuprāt, tomēr šāds variants nav loģisks, jo, pirmkārt, robežpārkāpēji jāizmitina tuvāk robežai. Otrkārt, vai tad Latgales pusē nav likvidētu skolu, tukšu ēku, ko izmantot šim nolūkam? Nav loģiski bēgļus pārvietot uz otru Latvijas

galu un izklīdināt pa visu valsti. Radusies sajūta, ka par bēgļiem, viņu apstākļiem uztraucamies vairāk nekā par vietējām maznodrošinātajām grupām, kurām tāpat vajadzīgs atbalsts, tostarp normāli dzīvokļi. Saprotais, ka šim jautājumam ir emocionāls piesitiens. Kad sākās pirmais migrantu vilnis, biju Saeimas deputāte. Rīkōjām iedzīvotāju aptauju. Kaut arī migrantu izmitināšana solīja vietējiem jaunās darbavietas, cilvēki nebija priecīgi. Ja šis variants tiks akceptēts, valstij būs

jāiegulda nauda infrastruktūrā. Savā ziņā tas labi. Taču es tāpat kā pārējie novada domes deputāti esmu *pret*. Vairāk būtu jādomā ne par apstākļu sagatavošanu šeit, bet palīdzību atgriezties vai tādu patvērumu, lai cilvēks tālāk var savu dzīvi kārtot pats. Ne jau tikai naktsmītne viņiem vajadzīga. Saldus medicīnas centrā, ko vadu, Pilsontības un migrācijas lietu pārvalde jau interesējās, kādu palīdzību varam sniegt. Diemžēl mums nav tādu resursu, lai nodrošinātu visus pakalpojumus.

LABĀK ĀTRĀK UZCELT ŽOGU

2. Andis Kudors, politologs, Konservatīvisma centra studiju direktors:

– Šo skolu un ēkas labi zinu, jo kādreiz tur strādāju par sporta skolotāju. Dzīvoju blakus skolotāju mājā. Priecājos, ka pašvaldības nostāja ir noraidoša. Var jau būt, ka telpas bēgļu izmitināšanai vēl der, ja jau stāv tukšas. Mani vairāk satrauc Latvijas demogrāfiskā situācija, kuras dēļ laukos skolas slēdz, tai skaitā tādu savulaik labi uzturētu arodskolu, kurā varēja iegūt labu profesionālo izglītību.

Vienlaikus dzimstības rādītāji daudzās Rietumeiropas valstīs ir zemāki nekā mums, ir darbaspēka trūkums, un šī problēma tiek risināta ar migrāciju.

Šajā gadījumā pareizi jāformulē: tie nav bēgļi, bet ir nelegāli migranti, kas bez atļaujas tiek pāri robežai. Pārsvārā jauni vīrieši. Tās nav bēgļu ģimenes, kas savulaik Latvijā, padomju okupācijai tuvojoties, spiestā kārtā devās prom. Tas nav salīdzināms. Valdībai vairāk vajadzētu domāt, kā uz Baltkrievijas un arī

Krievijas robežas ātrāk uzcelt žogu, kā to plāno Igaunija. Neizskatās, ka situācija tuvākajā laikā kļūs mierīgāka, – gan bēgļu, gan nelegālo migrantu plūsma pieaugs. Nezin kāpēc Eiropas Savienība uzskata, ka tā šo jautājumu izlems. Satraukumu bieži vien rada tas, ka islamticīgie mūsu sabiedrībā neintegrejas. Viņiem vajadzētu mērķēt uz līdzīgas kultūras zemēm. Ja viņi uzzinās, ka šeit ir ierullēts ceļš, plūsma augs augumā, un tad satraukums būs vēl lielāks.

NE RELIĢIJAS, BET NAUDAS SHĒMU DĒĻ

3. Martins Samms, Skrundas luteriskās draudzes mācītājs:

– Tā nav pirmā reize, kad parādījusies doma tur izmitināt migrantus. Par to jau tika runāts pirms gadiem, kad komplekss vēl nebija izpostīts, bet toreiz atzina, ka šim nolūkam ēkas nav atbilstošas. Tagad vajadzēs ievērojami lielāku naudu, lai vispirms atjaunotu sākotnējo stāvokli.

Manuprāt, satraukumam nav būtiska pamata. Pat tad, ja robežpārkāpēji tiks tur izvietoti, ilgu laiku neuzturēsies.

Cilvēki, kas saņems atļauju uzturēties Eiropā, uzreiz būs prom uz Vācijas vai citu ekonomiski interesantāku valsti. Svešai reliģijai lielas ietekmes nebūs. Cik tad vispār mūsu iedzīvotāji ir ticīgi un zina par kristietību? Te vairāk būtu jāpiemin, ka tā ir cita kultūra, ne tikai reliģiski ieradumi. Sadzīves konflikti var rasties jebkurā sabiedrībā. Vai nemiers būtu mazāks, ja arodskolā ierīkotu īpaša režīma ieslodzīto zonu?

Lielākam satraukumam vajadzētu būt

no finansiālā aspekta: kā valsts tērē naudu. Jābaidās ne no cilvēkiem, bet no shēmām, kas atstāj ietekmi uz ekonomiku. Šoreiz līdzekļi paredzēti, lai uztaisītu bēgļu nometni. Iespējams, ka vecā arodskola tādēļ atrasta par piemērotu, lai ieguldītu naudu izdemolētā kompleksa atjaunošanā. Tāds absurds: gadiem nevajadzēja, nu vajag. Bet ir jau mūsu valstī šādi precedenti bijuši.

Daina Tāfelberga

FOTOKOMENTĀRS

Tirgus ainiņa Kabilē 11. septembrī. „Vai jums, lūdzu, pārdošanā zivtiņas arī ir?”

Eduarda Skabja teksts un foto

MANUPRĀT

Lapas krāsojas un drīz kritīs...

Oktobrī koki sāk priecēt ar lapu rotu. Vēja norautas, tās gaisā iegriež krāšņus ripulūsus, bet zemē noklātais paklājs tā vien aicina tajā iebrist. No otras puses, žēl sētnieku – viņiem darbs dubultā. Teju ik rītu pa ceļam uz darbu sastopu sētnieci. Viņai tik humors, un par lapu vākšanu viņa tik nosmej, ka būs vingrošana labai pašsajūtai. Mazāk priecīgi par lapu ražu ir privātmāju īpašnieki, jo nākas domāt, kur to likt. Lapu ir daudz, bet dedzināt pilsētā nedrīkst. Ko darīt? To *Kurzemniekam* jautājis ne viens vien lasītājs. Labu iespēju piedāvā *Kuldīgas komunālie pakalpojumi*. Lapas un citus zaļos atkritumus bez maksas var aizvest un izbērt lielā konteinerā, kas atrodas šķiroto atkritumu laukumā Dārzniecības ielā.

Inta Jansone

RUNĀ SPECIĀLISTS

Lai autobusu satiksme labāka

Jānis Lagzdons, Autotransporta direkcijas sabiedriskā transporta plānošanas nodaļas vadītājs

Starptautiskajā konkursā par sabiedriskā transporta pakalpojumiem 16 maršrutu tīkla daļās ir noslēgts līgums ar konkursa uzvarētājiem deviņās daļās jeb gandrīz 50% no visa tīkla. Lai nodrošinātu labus, ērtus, drošus un mūsdienīgus pakalpojumus, pakāpeniski veicinot autobusu modernizāciju, piecās maršrutu tīkla daļās, tostarp Kuldīgā un Saldū, turpmākos desmit gadus pasažierus pārvadās SIA *Latvijas Sabiedriskais autobuss*. (LSA). Šajā lotē ir 55 reģionālie maršruti, bet plānotais autobusu nobraukums gadā ir 2,7 miljoni kilometru. LSA autobusu parka vidējais vecums desmit gados būs 4,3 gadi, un gandrīz visi ir pielāgoti cilvēkiem ar ierobežotām spējām, 45% autobusu ierīkoti velosipēdu turētāji,

11% ir elektroautobusi ar saules baterijām. Tāpat visiem ir ventilācija un apkure, lai salonā būtu no +16 līdz +24 grādiem atbilstoši sezonai. Informācija par gaidāmajām pieturām salonā tiek paziņota audio un vizuālā formā, sēdvietām ir drošības jostas, individuāls apgaismojums un ventilācija. Ir iespējami bezskaidras naudas norēķini, ir bezvadu internets, elektroniskā kontroles ierīce un videonovērošana, kas fiksē bijēju tirdzniecības zonu.

Autotransporta direkcija sadarbību ar LSA vērtē pozitīvi. Līdz šim pārvadātājam par Kuldīgas un Saldus maršrutu apkalpošanu nav bijis neviens līgumsods. Ir gan saņemtas piecas sūdzības no pasažieriem par pakalpojumu kvalitāti: divas par autobusa kavēšanos, divas – par neapstāšanās konkrētā pieturā, viena par komfortu autobusā.

Pašlaik pakalpojumu sniedzēji ar saviem resursiem spēj izpildīt visus reišus, ko valsts ir pasūtījusi, tomēr atsevišķi pārvadātāji periodiski saskaras ar autovadītāju trūkumu. Šis jautājums aktualizējas, piemēram, vasaras mēnešos, kad ir karsti un autobusā nemitīgi strādā kondicionieris, dažādu vīrusu izplatības laikā u.tml. Tāpat saskaņā ar mūsu novērojumiem atsevišķiem pārvadātājiem, sākot apkalpot jaunu maršrutu tīkla daļu, bijušas grūtības uzreiz atrast darbiniekus. Pastāv risks, ka nākotnē tās varētu vēl aktualizēties, jo vidējais autobusu vadītāju vecums pārsniedz 55 gadus. Daļa pakāpeniski aiziet pensijā, bet jaunu vadītāju pieplūdums nav tik liels.

PĒC PUBLICĒTĀ

Pabalsts no 75 gadiem

Pēc administratīvi teritoriālās reformas Kuldīgas novada sociālais dienests izstrādājis saistošos noteikumus, kas spēkā stājas šodien, 1. oktobrī. Novadā ir arī pabalsti īpašos dzīves gadījumos. „30 eiro pabalsts nozīmīgā jubilejā

tiks izmaksāts senioriem, sākot ar 75 gadiem, tad 80, 85 gados un no 90 līdz 99 gadiem. Bet, sākot ar 100 gadiem, tie ir 150 eiro,” skaidro sociālās palīdzības nodaļas vadītāja Madara Brūkle.

Ar kādu ātrumu braukt ir drošāk?

Dintera kunga (žurnālista Alberta Dintera – red.) viedoklim komentārā *Dažiem pedālis jāpiespiež* grūti piekrist. Tos nedaudzos, kas brauc ar 70–80 km/h, ir viegli apdzīt, un tas nav tik bīstami kā, braucot ar 110 km/h, apdzīt tos, kuri brauc likumīgi ar 90–100 km/h, jo, lai apdzītu tādu braucēju, jau ir krietni jāpārsniedz atļautais ātrums. Pašlaik ir spēkā divi maksimālie ātrumi: pirmkārt, likumīgais – 90 km/h, otrkārt, pašpasludinātais, ko laikam ir atzinis arī Dintera kungs, – 110 km/h.

Izeja ir. Vai nu jāsāk ķert ātruma pārkāpējus, sākot ar 96 km/h, vai arī jālegalizē pašpasludinātie 110 km/h, lai beidzot būtu skaidrs visiem – cik ātri drīkst braukt. Dintera kunga raksts ir labs piemērs autovadītāja domāšanai par satiksmes noteikumu ievērošanu. Bet ir arī tādi vadītāji, kuri pēc dabas ir likumpaklausīgi un nesaprot, kas uz šosejas notiek, ja, braucot ar atļauto maksimālo (kā teikts filmā par limuzīnu Jāņu nakts krāsā), visi traucas garām.

Ar cieņu – **Igors Norvaišs**, autovadītājs

PABĒDA

„Piedzīvoju lielu kaunu!”

Tā redakcijai sacīja pensionāre, kura sestdien ar vīru gājusi pastaigāties pa Kuldīgu. Apsēdušies Pilsētas dārza malā uz soliņa, bet nolēmuši pāriet tuvāk skatuvei (tur notika pasākums – red.). Ieraugot, ka pirmā rinda tikpat kā tukša, viņa piesēdusi, bet vīrs vēl aizkavējies malā sarunā. Tad pienācis vīrietis un prasījis kovidsertifikātu. „Sāku meklēt somā, bet attapos, ka esmu līdzīgu paņēmusi otru somu. Uztraucos – ko nu?” Vīrietis laipni lūdzis atstāt pasākuma vietu. „Bet bija tāds kauns, ka citi redz, ka mani izraida! Labi, ka vīrietis pieliecās un runāja klusu, bet tik un tā visi taču to redzēja!”

Kundze domā: jā, noteikumi jāievēro, bet vai visi zinājuši, ka āra pasākumā jānāk ar sertifikātiem? Un vai tas nav pārmērīgi prasīts – svaigā gaisā, nevis telpās?

LASĪTĀJS VAICĀ

Vai būs suņu pastaigu laukums?

Lasītājs Valdis interesējas: „Vai un kad Kuldīgā taps suņu pastaigu laukums Lapeģļu ielā? Solīja šigada otrajā pusē. Cik var manīt, tur nekas netop, bet gads jau ir otrajā pusē. Vai tik nav pirmsvēlēšanu solījums, kas ir aizmirsies?”

Pašvaldība informē, ka suņu mācību un pastaigu laukumam Lapeģļu ielā 7 izstrādājusi projektēšanas uzdevumu būvniecības dokumentācijas izstrādei. Paredzēts iežogots un labiekārtots laukums. 10. augustā izsludināts iepirkums. Pēc piedāvājumu izskatīšanas nolēmts iepirkumu izbeigt bez rezultāta, jo tie bijuši dārgāki par šim nolūkam pieejamo summu. Pašvaldībā izlemis iepirkumu mainīt, t.i., izsludināt projektēšanas un būvniecības apvienoto iepirkumu, un tas notiks tuvākajā laikā.

Inta Jansone

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Svētdien – Skolotāju diena. Vai varat nosaukt kādu, kurš palicis atmiņā? Kādam jābūt labam skolotājam?

Kristija Sprūde, skolniece:

– Es mācos Kuldīgas Centra vidusskolas 8. klasē, un mīļākais mācību priekšmets ir mūzika, ko māca Dagnija Šteinberga. Labam skolotājam jābūt draudzīgam, izpalīdzīgam, saprotošam. Skolotāja Dagnija man patīk gan kā cilvēks, gan tādēļ, ka māca priekšmetu, kas man patīk.

Ieva Apine, atvaļinājumā:

– Man tā īsti neviens nav palicis atmiņā. Bet labs skolotājs ir tāds, kurš ir stingrs un spēj iedzīt respektu, kādēļ izaugot bērni viņu ciena. Mana mamma senāk bija skolotāja, tagad viņa ir pasniedzēja augstskolā. Kādreiz šī profesija bija prestižāka, jo tagad bērniem ir pārāk daudz atļauts. Skolotājam grūti laiki. Cik atceros, kad mamma bija skolotāja, grūtākā bija kontrolrabu un mājas darbu labošana vēlos vakaros. Un pa dienu jābūt ne tikai skolotājai, bet arī otrajai mammai.

Agnese Sarma, inženiere:

– Liepājas 1. ģimnāzija kādreiz, kad es mācījos, bija Liepājas 1. vidusskola. Palikusi atmiņā skolotāja Daina Dorša, kura mācību vielu spēja izstāstīt tik sīki un skaidri, ka kontrolrabus uzrakstīt nebija nekādu problēmu. Pašai nemaz nevajadzēja grāmatu vērt vaļā un lasīt. Par labu skolotāju uzskatu tādu, kas spēj tikt galā ar visu klasi, lai tad, kad viņš runā, visai klasei būtu interese klausīties. Tāpat sava mācību viela jānāca, minot savas vai citu dzīves piemērus, pastāstot, kā būtu ko tādu dzīvē lietot vai kā citam kas līdzīgs ir gadījies. Ja tā mācītu fiziku, būtu daudz interesantāk. Mūsdienās tā arī ir, jo tagad skolēni var rīkot fizikas eksperimentus, strādāt ar uzskates līdzekļiem, nevis tikai lasīt par tiem grāmatās. Skolotāja amats joprojām ir prestižs, jo viņš bērniem ieliek pirmās zinības, taču atalgojums gan nav atbilstošs.

Simona Andersone, fitnesa trenere:

– Mācījos Rīgā, Franču licejā. Atceros vairākus labus skolotājus. Ja kāds jāmin, tad ļoti foršs un smieklīgs bija audzinātājs un sporta skolotājs Pērkonis. Pārējās skolotājas bija normālas, bet neko labu pateikt nevaru. Manuprāt, labs skolotājs ir tāds, kas bērnus saprot, nevis mēģina būt stingrs un viņus pāraudzināt. Tāds, kas kādreiz arī pajoko un pats spēj būt veselīgi bērnišķīgs, nevis visu laiku strādā stingrā ritmā. Tagad attieksme pret skolotājiem noteikti ir mainījusies. Jaunie spēj būt daudz elastīgāki. Tāpat bērni un izglītības sistēma mainījusies. Mācībām tagad ir cita pieceja. Es domāju, ka tas ir labi, jo skolotāji mēģina bērnus vairāk ieinteresēt, nevis piespiest. Skolotāja amatu par prestižu vairs neuzskatu, un viena no problēmām ir mazais atalgojums.

Lilita Leimane, aprūpētāja:

– Esmu mācījusies Basu pamatskolā, Kuldīgas Tūrisma un tehnoloģiju tehnikumā un Paula Stradiņa koledžā. No katras skolas ir pa kādam labam skolotājam. Kad mācījos divas reizes tehnikumā, pabeidzot gan pavārus, gan konditorus, pirmā nāk prātā Vita Strautiņa, kura ļoti palīdzēja brīdī, kad biju bērna gaidībās. Tāpat daudz palīdzējusi Dace Šimkeviča. Vispār tehnikuma kolektīvs bija pretimnākošs. Arī Paula Stradiņa koledžā bija labi, saprotoši lektori. Labam skolotājam jābūt gan sirsnīgam, gan stingram. Nevienam nepatīk, ja kāds tikai glauž pa spalvai, neko asāku nepasaka, jo tad pret viņu nav nekādas cieņas. Savā laikā sveicu skolotājas viņu dienā, arī šonedēļ domāju apsveikt kādu, kura skolā man nav neko mācījusi, taču bijusi laba dzīves skolotāja. Mūsdienās skolotājs tiek vērtēts zemāk, nekā tas bija agrāk.

Liene Pļaviņa, pedagoģe:

– Man palikusi atmiņā latviešu valodas, literatūras skolotāja – vārdu vairs nepateikšu, taču uzvārds bija Pole. Tā gan ir no Murjāņiem. Viņa prata tik skaisti un intriģējoši pastāstīt par daiļdarbiem, ka man pēc tam iepatikās rakstīt sacerējumus, kurus rakstīju ne tikai sev, bet arī citiem. Vienmēr esmu apbrīnojusi to, kā viņa spēja savu priekšmetu pasniegt. Mīļākais gan tas nebija, jo vairāk patika dabas zinības, ģeogrāfija, anatomija. Labs skolotājs ir tāds, kurš par savu mācību priekšmetu deg, jo tad viņš iedvesmo arī citus. Profesijas prestižs laika gaitā mazinājies, jo ir atšķirīgi uzskati par to, kāda tad ir skolotāja funkcija. Mūsdienās viņam vairāk jāieinteresē, jo mainījusies informācijas avoti. Manā laikā informāciju guvām no skolotājiem, tagad bērni to saņem no interneta, un skolotājs vairāk ir atbalsta persona.

Amanda Gustovska, Katrīnas Blauas foto

Roņi sāk sezonu

Svētdien, 3. oktobrī, 12.00 Latvijas ziemas peldētāji atklās 46. sezonu. Izņēmums nav arī *Kuldīgas roņi*, kas pulcēsies Mārtiņsalas peldētavā.

Atklāj kadetu skolas mācību gadu

Kandavas Lauksaimniecības tehnikumā 27. septembrī aizsardzības ministrs Artis Pabriks atklājis Pulkveža Oskara Kalpaka profesionālās vidusskolas pirmo gadu.

Mācības sāktas Kandavā, kur skola darbosies līdz 2023. gadam, kad būs pabeigta Rudbāržu muižas atjaunošana, kur tā atradīsies pastāvīgi. Svinīgajā pasākumā piedalījās jaunās vidusskolas direktors, pulkvežleitnants Intars Kušners, Kandavas Lauksaimniecības tehnikuma direktore Dace Rozentāle un Zemessardzes 4. Kurzemes brigādes komandieris Andris Rieksts.

Mācībām saņemti pieteikumi no 67 skolēniem, bet pēc konkursa uzņemti 30. Pirmajā gadā skolēni apgūs vispārējo vidējo izglītību ar papildu inženierzinātņu priekšmetiem, angļu valodu, fizisko sagatavotību un militāro mācību. Audzēkņi nēsās militāru formastērpu. Viņiem nodrošināta stipendija, ēdināšana četras reizes dienā, dienesta kopmītnes un veselības aprūpe.

Alberts Dinters

Virsnieku kauss paliek Kurzemē

Latviešu virsnieku apvienības ceļojošā kausa izcīņā poligonā *Mežaine* pirmo vietu un kausu ieguvusi Zemessardzes 4. Kurzemes brigādes štāba komanda *Robainā spalva*.

Otro vietu izcīnījusi komanda *Ventspils Ķempelis* no 46. kājnieku bataljona, trešo – 45. kaujas nodrošinājuma bataljona komanda *VALIC*.

Kurzemes brigāde kopā ar virsnieku apvienību šo pasākumu organizē piekto reizi, bet *Izaicinājums „Mežaine”* notika otrreiz. Mērķis ir zemessargiem un karavīriem aicināt komandās potenciālos zemessargus, kuri, sacenšoties 13 kontrolpunktos, varēja iepazīt Zemessardzes uzdevumus un ikdienu. Piedalījās 29 komandas no brigādes štāba un visiem bataljoniem: Liepājas, Kuldīgas, Ventspils, Dobeles un Jelgavas. Komandā bija trīs cilvēki, viens no tiem zemessargs vai profesionālā dienesta karavīrs. Divi pārējie bija tādi cilvēki, kuriem ir interese par Zemessardzi un kuri vēlas iegūt pārlicību, ka arī viņiem dienests būs pa spēkam. Beigās dalībnieki poligonā iestādīja 30 liepu aleju.

„Jau sagaidot Zemessardzes 30. gadadienu, pavasarī *Mežainē* iestādīti desmit ozoli kā latviešu tautas spēka un sīkstuma simbols,” atklāšanā teica Kurzemes brigādes komandieris, pulkvedis A. Rieksts. „Lai liepas tagad aug un zaļo brīvai un neatkarīgai Latvijai! Par atbalstu alejas izveidē pateicamies Latviešu virsnieku apvienībai.”

Alberts Dinters

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS

Mierīgāk, bet ne bez darba

Sagatavojusi Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste Madara Serņņova.

No 23. līdz 30. septembrim Kuldīgas iecirknī sākti pieci administratīvā pārkāpuma procesi: divi par ceļu satiksmes negadījumiem, trīs par atrašanos alkohola reibumā sabiedriskā vietā. Vēl sākti trīs kriminālprocesi: par automašīnas dedzināšanu Kuldīgas novadā, braukšanu reibumā un zādzību no garāžas. Reģistrēti seši satiksmes negadījumi bez cietušajiem.

SVĒTDIEN – SKOLOTĀJU DIENA

Augt līdzī laikam

„Šodien strādāt skolotāja profesijā nozīmē būt ļoti izturīgam, elastīgam, radošam, pašizliedzīgam. Nerimstošā pārmaiņu ritenī un dinamiskā ikdienā spēt parūpēties par sevi un citiem,” atzīst jaunā skolotāja Anna Abersone.

SAPRAST BĒRNU INTERESES

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas angļu un spāņu valodas skolotāja Anna Abersone ir viena no novada jauno pedagogu saimes, kas šajā mācību gadā darbu skolā turpina ar pedagoga kvalifikāciju. Par sevi viņa saka: „Tā ir izvēle nerimstoši mācīties, augt, mijiedarboties, komunicēt, radoši izpausties, iedvesmot. Formāts, vieta un saturs var būt jebkāds. Šobrīd man tā ir skola.”

Kolēģe Madara Freiberga piebilst, ka nepārtraukti jāaug līdzī laikam, jābūt mūsdienīgam – nedrīkst stāvēt uz vietas. Jo tikai tad var saprast bērnu intereses. Madara ieguvusi bakalaura grādu kā pirmsskolas un sākumskolas pedagoģe.

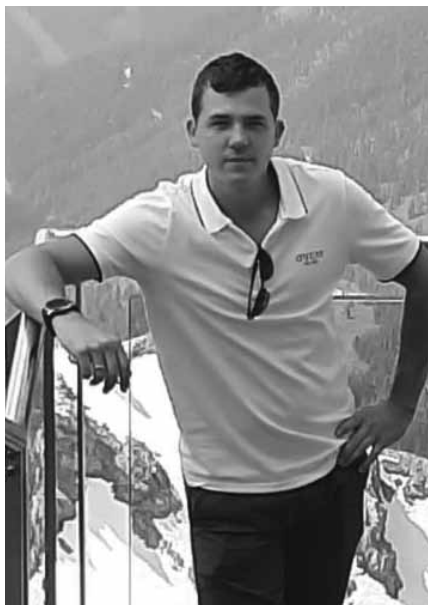
PRAKTISKI UN RADOŠI

Arī Kuldīgas Centra vidusskolas dizaina un tehnoloģiju skolotājs Toms Fogelis kļūt par pedagogu nolēmis pēc 12. klases beigšanas. Neesot gan zinājis, kur tieši tālāk mācīties, jo piedāvājumi bijuši vairāki. Taču viens skaidrs – Toms vēlēties palikt Kuldīgā. Viņam vienmēr patīcis praktisks un vienlaikus radošs darbs, bijušas labas attiecības ar bērniem. Ar šiem nosacījumiem izvēle nav bijusi liela, taču tobrīd Centra vidusskola meklējusi mājturības un tehnoloģiju skolotāju. „Tā viss liktenīgi sakrita, ka 1. septembrī skolā atgriezās, bet jau kā skolotājs, lai gan iepriekš biju teicis, ka nekad negribētu atgriezties skolā,” atzīst Toms.

„Pedagoģijai ir sava specifika: gan plusi, gan mīnusi. Taču tādi ir visām profesijām. Mēdz teikt, ka skolotāja darbs ir grūts. Es uzskatu, ka viss atkarīgs no tā, kā ikdienas situācijas tiek uztvertas. Ļoti svarīgi ir nenest darbu mājās, un man galvu izvēdināt palīdz hobijs – makšķerēšana. Gandarījumu sagādā skolēni – viņu panākumi mācībās, attieksme. Liels ir prieks, kad viņi nāk pie manis pēc padoma, kā un ko labāk darīt mājās, brīvajā laikā kaut ko praktisku izgatavojot. Tad ir sajūta, ka izdevies radīt interesi un kaut nedaudz izraut no viedtālruniem vai datoriem.”

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas pedagoģei Annai Abersonei patīk strādāt ar cilvēkiem, tāpēc viņas izvēle nav būt tikai par skolotāju.

„Pedagoga profesija kardināli neatšķiras no citām, jo ikvienam jāmīl tas, ko viņš dara. Tikai tā var labi strādāt,” uzskata Toms Fogelis no Kuldīgas Centra vidusskolas, vēl nesen absolvents.

PAREIZA IZVĒLE

Aiva Sietiņa Kuldīgas Centra vidusskolā strādā pirmo gadu, izvēloties darba gaitas sākt kā skolotāja palīdzē un rotaļu grupas pedagoģe. Pirms gada beigusi Liepājas Universitātes Pedagoģijas fakultāti kā sākumskolas skolotāja 1.–6. klasei, kā arī bioloģijas un sociālo zinību skolotāja 7.–9. klasei. Pēc nostrādātā mēneša Aiva

V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas skolotāja Madara Freiberga, jau beidzot 12. klasi, sapratusi, ka turpmākais ceļš noteikti būs saistīts ar bērniem.

Aiva Sietiņa sāks darba gaitas kā skolotājas palīdzē un rotaļu grupas skolotāja Kuldīgas Centra vidusskolā un par izvēli ir priecīga.

ir priecīga, ka izvēle bijusi pareiza: darbs patīk, kolēģi draudzīgi uzņēmuši savā pulciņā. „Darbs kā skolotāja palīdzē ļauj gūt pieredzi saskarsmē ar skolēniem un papildu zināšanas no kolēģiem. Ceru pedagoģiskās prasmes attīstīt arī turpmāk.”

Daina Tāfelberga
Skolotāju arhīva foto

Kurmāles pagastā sadeg divi auto

29. septembris Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienestam (VUGD) Kuldīgas pusē bija darba pilns, jo dienas sākumā īsā laikā jādzēš divi degoši auto.

Neilgi pēc sešiem no rīta saņemts izsaukums uz Kurmāles pagastu, kur degusi vieglā automašīna pilnā platībā (7,5 m²). *Kurzemnieks* pārliecinājās, ka tas noticis pie Meža kapiem un sadegušais auto ir katafalks. Savukārt īsi pēc astoņiem no rīta tajā pašā pagastā uz Kuldīgas apvedceļa aizdegās smagā automašīna. Laikraksts novēroja, ka tai bija Lietuvas numura zīmes, liesmas aprija auto kabīni, uz apvedceļa satiksmei regulēja Valsts policija. VUGD apstiprina, ka degusi kabīne (9 m²). Dzēšana beidzās pirms pusdesmitiem. Abos gadījumos aizdegšanās iemesli vēl tiek noskaidroti.

Alberts Dinters

Problēmas ar drošību

Dzērāji, kuri nereti iet pagulēt pat pagastmājā, cilvēki, kuri apreibinās ar citām vielām, trako un izsaka nepiedienīgus piedāvājumus. Tādas ir problēmas, kas būtu likumsargu kompetencē, bet Valsts policijas ekipāžu Rudbāržos sen neviens neesot redzējis.

Cilvēki, kuri lieto apreibinošas vielas, un trakulīgi braucēji: divas problēmas, kas satrauc Rudbāržu pakalpojumu pārvaldes vadītāju Inesi Ivāni, kura policiju pagastā vēlas redzēt biežāk.

„Nesen mums bija gadījums, kad pārvaldē ienāca cilvēks, kuram ir problēmas ar apreibinošo vielu lietošanu,” stāsta I.Ivāne. „Ienāca salietojies un sāka taisīt pamatīgu traci. Mēs izsaucām pašvaldības policiju, bet tā atbrauca tikai pēc 45 minūtēm. Mēs to puisi zinām, bet nekad nevar zināt, vai reibumā viņš nesāks trakot.” Tajā brīdī telpās atradās arī kāda jaunā māmiņa, kura baidījies iziet uz ielas un gaidījusi, līdz vīrietis aiziet.

Tas nav vienīgais gadījums, kad bijusi nepieciešama likumsargu palīdzība. Nereti pārvaldē ieveļoties arī alkohola cienītāji, izgāžoties uz dīvanā un guļot. I.Ivāne retoriski jautā: „Kā lai mēs, sievietes, tiekam ar viņiem galā?” Problēmas ar pašvaldības policistu

klātbūtni ir tādēļ, ka vienam darbiniekam ilgstoši ir slimības lapa, otrs gan nekad nav atteicis, bet palīdz, cik spēj. Vēl nav paspēts sāpīgo jautājumu pārrunāt ar Kuldīgas novada domi, bet, tikko atkal būs pagastu vadītāju kopsapulce, to celšot dienasgaismā.

I.Ivāne uzskata: ja viens Skrundas pašvaldības policists ir slim, Kuldīgai savs cilvēks būtu jāšūta dežūrā uz Skrundu, lai uz izsaukumiem varētu reaģēt ātri. Viņa atminas: kad vēl bija Skrundas novads, domes izpilddirektors Guntis Putniņš ierosinājis, kā panākt, lai policisti reaģētu ātri, bet no iecerētā nekas nav īstenots. Proti, tābrīža domes vadība vēlējies, lai arī Skrundā pašvaldības policija strādātu diennakti, nevis līdz darbdienas beigām 17.00, t.i., pēc Kuldīgas modeļa.

Akmens tiek mests arī Valsts policijas (VP) dārziņā, jo arī šīs ekipāžas pārvaldes vadītāja Rudbāržos sen nav redzējusi. Pirms vairākiem gadiem Skrundas novada vadība

uz pārrunām izsaukusi VP Kurzemes reģiona pārvaldes vadītājus, kuri solīja, ka Skrundas pusē viņu likumsargi būs redzami biežāk. Jā, inspektors parādotes, atbraucot, parunājoties, un viss.

„Kad ir smuks laiks, tad te viss notiek,” stāsta I.Ivāne. „Pašvaldības policija brīvdienās un svētku dienās nestrādā, un tad iet vaļā gan dzeršana, gan raļļošana ar auto. Valsts policijai vismaz šajās dienās te vajadzētu parādīties biežāk. Un tā ir visā bijušajā Skrundas novadā.”

Brīvdienās nācies bērņus pavadīt uz autoostu, jo viņiem bail. Iemesls – Skrundā ir kāda sieviete ar garīgām problēmām. Garāmgājēji tiekot skaļi lamāti, apspļaudīti, viņa esot agresīva, varot iekost. Tā tas bijis arī šajā reizē, bet neesot neviena, kurš sievieti savāktu. I.Ivāne cer, ka tas tomēr tiks atrisināts un pagastā ļaudis varēs justies droši.

Jauna lietvede, kultūras darbiniece un datori

Līdz šim Rudbāržu pakalpojumu pārvaldē nebija neviena, kurš oficiāli aizstātu vadītāju brīžos, kad viņa izbraukusi. Nu ir jauns amats, un darbu sākusī lietvede.

Lietveži jau bijuši Kuldīgas novadā, bet Skrundā ne. Apvienojot novadus, Rudbāržos 1. septembrī darbu sākusī Iveta Zīle. Viņa pārprofilējusies no kasieres un apkopējas amata. Lietvedes pienākumus viņa apvienos ar kasieres darbu. Pēdējos septiņus gadus Rudbāržos nav bijusi arī kultūras darbinieka štata vieta. No 1. septembra šajā amatā ir Inga Ezeriete, kura līdz šim par kultūru atbildēja Nīkrācē. Viņa piekritusi pārcelties te, un pārvalde ierādīs dzīvesvietu. Pirmais pasākums viņas vadībā – Miķeļdienas tirdziņš sestdien.

Vēl no labajiem jaunumiem jāpiemin tas, ka tiek gaidīta jauna datortehnika un skeneri, ko sagādās Kuldīgas novada vadība, jo līdzšinējā tehnika ir pamatīgi novecojusi.

Mani Rudbārži – fotogrāfijās

„Ja tu dzīvo Rudbāržu pagastā vai tie tev sirdij tuvi, piedalies fotoizstādes veidošanā!” šādi aicina bibliotēka.

Ikvienam aicināts dalīties ar fotoattēliem, kuros redzams tas, ar ko viņam saistās Rudbārži. Foto uzņemšanas gads – 2021. Katrs var iesūtīt līdz trim fotogrāfijām, kurās redzamas ainavas, ēkas, dārzs, mājdzīvnieks, mīļa cilvēka smails, ģimene, svinības, dabas parādības un citas lietas, vietas vai notikumi.

Rudbāržu bibliotēkas vadītāja Dagnija Daiga Grundberga stāsta, ka atsaukušies ap desmit cilvēku, bet daudzi vēl nogaida, vai negadīsies kāds labāks kadrs. Izstāde tiks atvērta nākamā mēneša sākumā, tā būs kā veltījums 18. novembrim, un to varēs aplūkot līdz decembra vidum. Bibliotekāre atklāj, ka varētu tikt veidota tradīcija, proti, katru gadu šajā laikā aicināt iedzīvotājus iesniegt togad uzņemtos foto, lai saglabātu kā vēstures liecības par notikumiem pagastā.

Visi, kuriem ir interese, aicināti savus fotoattēlus iesniegt līdz 25. oktobrim, sūtot e-pastā (rudbarzi.biblioteka@skrunda.lv) vai ienesot bibliotēkā. Bildes var sūtīt arī lietotnē *WhatsApp* uz numuru 29274820, tomēr tā krietni samazina fotoattēlu kvalitāti. Ja ir jautājumi, uz šo numuru var zvanīt.

Rallija vairs nebūs

Gan Kuldīgas, gan Skrundas novadā ik pa laikam notika autorallija posmi. Nu tie vairs nenotiks.

Arī Rudbārži bija starp tiem pagastiem, pa kuru zemes ceļiem notika sacensības. Aizliegums tos izmantot saistīts ar iedzīvotāju sūdzībām, jo par to slēgšanu sacensību vajadzībām savlaicīgi nav paziņots, turklāt rallija rīkotāji pēc tam ceļus pienācīgi nesakārtoja. Pārvaldniece Inese Ivāne kā piemēru min zemes ceļu Valtaiķos, kas sacensībām izmantots jūnijā, bet vēl septembra beigās tas nav salabots.

Vēl viens negatīvais piemērs ir posms Ostnieki–Nīkrāce, par kuru uzturēšanu atbild uzņēmums *Latvijas Valsts ceļi*, bet kuru izmanto pagasta iedzīvotāji. 23. septembrī tur notika autosportistu treniņbraucieni lietus laikā – ceļš sabojāts, bet virsma līdzināta tikai 27. septembrī. Vairākas dienas iedzīvotājiem, lai tiktu uz mājām un kapiem, bija jālieto izdangāta brauktuve. Līdz ar to par liegumu turpmāk Kuldīgas novadā rīkot autoralliju tajā pusē ļaudis priecājas.

Lauku ļaužu lielākā neapmierinātība bijusi par to, ka autorallija rīkotāji laikus nepaziņo par ceļu slēgšanu un cilvēki nereti nevar ne iekļūt dzīvesvietā, ne izkļūt no tās. Arī remonts pēc sacensībām piekļiņoja, un iedzīvotāji bija spiesti braukt pa izdangātu ceļu, laužot savu auto.

Dziesmas par dzīvē svarīgo

Agrākie kuldīdznieki LINDA UN MĀRIS PRINDUĻI, kuri vairāk nekā desmit gadus muzicē grupā *Jorspeis*, šoruden izdevuši ceturto albumu – *Nevaru aizmirst*. Viņi stāsta par grupas izveidi, par to, kā albums tapis un ar ko tas atšķiras no iepriekšējiem.

Abi agrāk mācījušies Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā, taču jau 15 gadus dzīvo Rīgā. Tur nonākuši studiju dēļ, kad Māris mācījies par grafisko dizaineru, bet Linda Klaipēdā beigusi teologus un psihologus. Viņu ikdienā bez mūzikas ir arī citas nodarbošanās. Māris uzņēmumiem rada komunikācijas tekstus, dizainu un mājaslapas, Linda pēdējos septiņus gadus ir personības izaugsmes trenere. Grupas *Jorspeis* dēļ izveidota studija, kurā Māris ieraksta gan pašu kompozīcijas, gan draugu dziesmas.

Kā izveidojāt grupu?

Linda: Bijām labi draugi, mūs aizrāva mūzika, dalījāmies ar ierakstiem, mēdzām uzspēlēt ģitāru un padziedāt. Mārim tajā laikā bija grupa *Xenos*, tikmēr es mācījos Lietuvā. Biju uzrakstījusi pāris dziesmu, piemēram, *Debesis ir tuvu klāt* ir viena no kādām četrām, kas tapa jau pirms *Jorspeis*. Ierakstījām to 2008. gadā. Grupu dibinājām 2007. gadā, kad ar Māri apprecējāmies.

Vienas no pirmajām, ko sarakstījām kopā, bija Ziemassvētku dziesmas. Ar mums kopā vēl bija Jānis Strapčāns. Joka pēc dziesmu *Nāc* nosūtījām uz *Kristīgo radio*, kur klausītāji varēja balsot par mīļāko Ziemassvētku dziesmu, un starp vēl 12 iesūtītajām tā uzvarēja. Mums tas bija ļoti priecīgs notikums, arī klausītājiem patika, un tā mums aizgāja tā mūzikas radīšana.

Kas bija grupa *Xenos*?

Māris: Ja pareizi atceros, *Xenos* dalībnieks biju no 2002. līdz 2006. gadam. Tā bija poproka grupa, sekojām līdz mūzikas jaunumiem, centāmies rakstīt ko mūsdienīgu. Tie bija pirmie mūzikas mēģinājumi, kad sapratu, ko nozīmē ierakstīt dziesmu un braukt koncerttūrēs uz ārzemēm. Ar *Xenos* pirmās tūres organizējām paši, izbraucot cauri visai Skandināvijai. Pēc tam arī uz Ameriku, sākot augšā no Sietlas līdz Teksasai, tālāk uz Nešvilu un Ņujorku. Tur piedalījāmies vienā skolas projektā, bija arī Jānis Strapčāns un soliste Santa Lozinska, kura tagad dzīvo Kanādā. Es no grupas aizgāju 2006. gadā, kad sapratu, ka ir laiks kaut kam jaunam. Tad sākām mūziku rakstīt kopā ar Lindu.

Par ko jaunais albums stāsta?

Linda: Kā paši smējamies – albums jāizdod, bet nezinām, kā nosaukt. Viens variants bija *Ceturtais albums*, tad bija versija *No 30 līdz 40*, jo tas ietver tematiku, ar ko cilvēks dzīves laikā saskaras. Visbiežāk tas ir laika loks no 30 līdz 40 gadiem, kurā

„Mēs vienmēr priecājamies satikties ar cilvēkiem, koncertēt un mūziku izbaudīt kopā,” saka novadnieki, grupas *Jorspeis* dalībnieki Linda un Māris Prinduļi.

arī mēs saskārāmies ar dažādām atskāsmēm. Beigās izdomājām nosaukt kā vienu no dziesmām *Nevaru aizmirst*. Sanda Undzēna radījusi albumam māksliniecisko noformējumu. Kad viņas darbu ieraudzījām, tūlīt sapratām to, cik ļoti šis vāks atspoguļo albuma būtību. Siltie, košie toņi, meitene uz velosipēda, kura skatās uz augšu tūlumā, – koptēls tik ļoti skaisti saucās ar tituldziesmas vārdiem! Galvenā ideja ir par kādu dzīves mirkli, kuru nevar aizmirst, jo tas ir tik spēcīgs, košs un silts, ka ik pa laikam gribas tajā pakavēties. Šis mirklis ir dzinulis un velks uz priekšu cauri gadiem. Albumā tematika ir dažāda. Dziesma *Perfekts* ir par to, ka perfekts nekad nebūs pietiekams. Vārds *perfekts* ir kā grābeklis, uz kura var uzkāpt, kļūstot vecākam un gudrākam, arvien labāk zinot, kā vajadzētu būt. Tā gudrība ir ļoti vērtīga un vajadzīga, taču jāuzmanās, lai uzkrātās zināšanas nenostājas pret pašu, jo cilvēks pret sevi ir mūžīgs kritiķis. Zināšanas var iegūt tikai tad, ja ir drosmē iet un darīt, piedzīvot neveiksmi un kļūdities.

Kā personības izaugsmes trenere bieži esmu sastapusies ar gudriem, talantīgiem un spējīgiem cilvēkiem, kuri vairs neko nedara, jo sev izvīrījuši tik augstus standartus, ka neviens mirstīgais tos nevar sasniegt, un viņi mēdz ieslīgt depresijā, apātijā, domājot, ka vairs nav jēgas dzīvot. Bet jāsaprot, ka ienaidnieks ir tā kritiskā balss sevī pašā. Visas skaistās, mūsdiā, perfektais lietas, kuras apbrīnojam, ir radušās no kādas kļūdas.

Ar ko šis albums atšķiras?

Linda: Iespējams, šis visvairāk līdzinās pašam pirmajam, kurā ir līdzīgas apceres par dzīvi. Otrais bija paredzēts kristīgajai auditorijai kā pielūgsmes albums dievkalpojumiem, trešais ir Ziemassvētku tematikā.

Māris: Pēdējais apvieno vairākas tēmas, ejot cauri posmam no 30 līdz 40 gadiem, saskaroties ar zaudējumiem, kuriem savā dzīvē jāatrod vieta, – tos nevar ignorēt. Kad esi jaunāks, liekas, ka atbildes ir daudzas, taču, kad kļūsti vecāks, parādās arvien vairāk jautājumu. Tas galvenais, ko apceram, ir: kā iemācīties atrast vietu nezināmajam un neizskaidrojamajam. Mums gribas, lai pār savu dzīvi pašiem ir kontrole, tādēļ meklējam visdažādākos veidus, kā to vairo. Bet jāpieņem doma, ka vienmēr būs tādas lietas, par kurām mums nekad nebūs simtprocentīgas kontroles. Jāuzticas dzīves procesam. Tā ir viena no *apakšējām frekvencēm* albumā, kas nedaudz paplašina domāšanu.

Cik ilgi albums top?

Linda: No šī albuma trīs dziesmas ierakstījām jau 2016. gadā, no kurām zināmākas ir *Zelts* un *Rudens*. Dziesma *Rudens* rakstīta ar Imanta Ziedoņa tekstu. Ilgu laiku tās bija ieliktas kaut kur internetā un mapītē, bet sapratām, ka jāuztaisa kopīgs albums. Pārējo dziesmu radīšana un ieraksti ilga divarpus gadus.

Kur smeļaties iedvesmu?

Māris: Mums to sniedz savstarpējās sarunas, dziesmas rodas diskusijās un novērojumos, arī klausoties podkāstus vai lasot

Grupai *Jorspeis* albumi:

Ābele baltā (2010),
Dzīvības upē (2012),
Arvien tuvāk (2013),
Nevaru aizmirst (2021).

grāmatas. Par visu, kas liekas interesants, ar Lindu diskutējam. Dominē mūsu iekšējā interese. Linda lēnām kādu tēmu apdomā, to absorbējot, un tad domā, kā apspēlēt skaistā, prezentējamā tekstā, līdz tas kļūst pilns ar esenci.

Tad, Linda, jūs vairāk rakstāt tekstus.

Linda: Tā ir sanācis. Arī Māris raksta tekstu un domā klāt saskaņīgu melodiju.

Māris: Jā, es vairāk esmu līdzdomātājs, jo man galvenais bija to apstrādāt studijā un aranžēt, sastrādājoties ar Lindu un uzklāsolot viņas idejas. Katras dziesmas tekstu pārvērst tādās skaņās, kādas mums abiem patīk un mūs iedvesmo.

Linda: Mārim ir labas attiecības ar vairākiem ārzemju mūziķiem, ar kuriem izvērtām lielāku sadarbību nekā iepriekš.

Kas tie ir?

Māris: Mūziķi no Nešvilas – saksofonists Kameron Bleks un ģitārists Bens Grīns. Bija interesanti iesaistīt citas kultūras pārstāvjus.

Linda: Latvijā arī ir fantastiski, prasmīgi mūziķi, taču mūs interesēja uzzināt, kā cilvēks no citiem platuma grādiem to dzird, kāda ir viņa muzikālā valoda un kas var rasties sadarbojoties. Tas tiešām bija aizraujoši.

Ar kuriem latviešu mūziķiem sadarbojaties? Un kur jūs var dzirdēt koncertos?

Māris: Nu, ar koncertiem Latvijā viss, var teikt, ir viena zvana attālumā. Tie nav nesasniedzami sapņi. Vienkārši jāiet un jādara, ja tas sirdī ir iekšā.

Linda: Pārsvārā tā arī ir. Vairāki bundzinieki un basģitāristi, ar kuriem ierakstām dziesmas, ir viena zvana attālumā. Piemēram, Artis Orubs, Miķelis Vīte vai Norberts Skraucis neskaitās grupas dalībnieki, taču, kad vajadzīga palīdzīga roka, mēs piezvanām. Vienmēr kopā ar mums ir čelliste Jolanta Šulca, kura arī dzied bekvokālu.

Māris: Ar grupu *Jorspeis* nemaz neesam tā koncertējuši. Latvijā esam spēlējuši Rānavas Ziemassvētku koncertā, kas bija vairāk tāds mājkoncerts. Kur mūs varēs dzirdēt? Uz to paši vēl mēģinām atbildēt, ko tas nozīmē – rakstīt mūziku pandēmijas laikā. Manuprāt, šī situācija ir vēl nepieradināta, jo nav zināms,

kas notiks tālāk. Cerams, ka drīz koncerti varēs notikt.

Vai pandēmija ietekmējusi radošo procesu?

Māris: Lokdauns lika vairāk tam pieslēgties. Cik tad var mājās sēdēt un *Netflix* filmas skatīties? Kaut kas arī jāpaveic. Vienas pārdomas par to laiku, ko piedzīvojam šobrīd, parādās dziesmā *Dziļumā*: cilvēks var iekrist satraukuma un pārdzīvojuma cilpā, liekot sev domāt tikai par satraukumu pat tad, ja ir savās mājās un guļ pilnīgā drošībā. Doms vien var satraukt. Tā ir dziesma par apzinātu nomierināšanos – par to, ka, vienkārši ieelpojot un izelpojot, var piedzīvot mirkli šeit un tagad. Un tieši tajā var atklāties tas, par ko vajadzētu būt pateicīgam un domāt, nākamās soļus sperot mierā un skaidrībā. Mēs ceram, ka dziesma *Dziļumā* palīdz kādus satraukuma pilnus brīžus apdomāt.

Linda: Es domāju, ka pandēmija izgaismo to sajūtu, ar ko cilvēki bieži sastopas, gremdējoties skumjās par to, kas ir bijis un kā vairs nav, vienlaikus domājot par to, kā nu tagad būs. Taču arī tas vēl nav zināms – mums pieder tikai šis mirklis. Nevar dzīvot ne pagātnē, ne nākotnē – jāsaprot, ka šodien ir viss, ko tev ir dots piedzīvot. Skaistums ir tieši šodienā ieraudzīt iespējas un bagātību, kas īstenībā mums pieder. Dziesmā, kas saucas *Pāri*, par to tiek runāts.

Pandēmijas laikā daudzi ir zaudējuši darba vietu vai tuviniekus, un pret šiem cilvēkiem man ir liela cieņa, ka viņi par piecēties un doties tālāk, nepadoties. Vienlaikus jādomā par pārējiem, kuri no pandēmijas laika nav tik ļoti cietuši, bet kam vienalga gribas kaut kur ieritināties un žēloties par to, kādas skumjas māt.

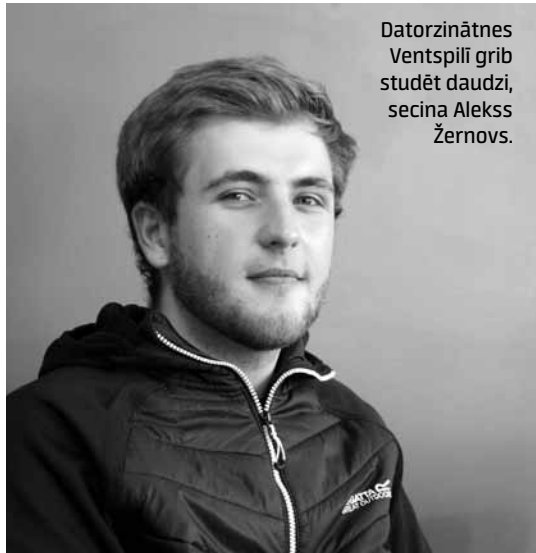
Kā skaidrojāt grupas nosaukumu *Jorspeis*?

Māris: Kādreiz bija interneta portāls *My Space**. Mūs iedvesmoja nosaukums, ko var tulkot kā *Vieta man*, – nedaudz tāda spēle ar savu ego. Vienu brīdi likās, ka ar nosaukumu *Your Space* (*Vieta tev*) jeb latviešu burtiem *Jorspeis* būsim aizšāvuši galīgi garām. Taču, gadiem ejot, jāsecina, cik daudz patiesības un spēka slēpjas tajā, ka apgūstam prasmi – dot vietu arī otram cilvēkam un ieklausīties viņā bez kritizēšanas vai tiesāšanas. Un kāds pārsteidzošs spēks rodas, ieklausoties otrā! Līdz ar to nosaukums, kas sākumā bija vārdu spēle, arī mums pašiem ir ieguvis jēgu. Tas bija tāds jaunības dullums, ar kuru tagad jāsadzīvo. (Smejas.)

* No angļu val. – mana vieta, telpa

Kuldīdznieki – par studijām Ventspilī

Visus jauniešus nevilina lielpilsētu dzīve un lielas universitātes. Mācībām reģionālā augstskolā ir savas priekšrocības, uzskata Ventspils Augstskolā sastaptie studenti no Kuldīgas novada. Šis gads viņiem norit klātienē, bet lekcijas attālināti klausās tikai tie, kuriem nav Covid-19 sertifikāta.

Datorzinātnes Ventspilī grib studēt daudzi, secina Aleksis Žernovs.

„Lekcijas tiek organizētas gan attālināti, gan klātienē,” saka Aiva Kuršinska, kura Ventspilī apgūst tulkošanu galvenokārt vācu valodā.

Arī Andrejs Štrāls Ventspilī studē tulkošanu un secina: „Te ir uzsvārs uz profesionālo pusī, līdz ar to darba tirgū spēsim konkurēt.”

Rīga – tās būtu šausmas

„Kad atkal ienācu augstskolā, bija sajūta, ka neesmu te bijis kādus piecus gadus. Gandrīz kā no jauna būtu sācis mācīties,” atsākot studijas klātienē, tā juties 2. kursa students ALEKSS ŽERNOVS, kurš apgūst datorzinātnes.

Pirms tam mācījies Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā: „Atceros, ka gribēju tālāk mācīties vai nu mehatroniku, vai datorzinātnes. Tad sāku domāt, vai gribu doties uz Liepāju vai Rīgu. Kad prātā nāk vārds Rīga, man tās ir šausmas! Tur ir par daudz cilvēku, un augstskolas – vienkārši milzīgas. Man teica, ka varētu padoties datorzinātnes. Un es izdomāju – jā! Tuvākā vieta, kur tās studēt, ir Ventspils. Tā kā braucu ar mašīnu, tas nekas nav – burtiski 50 kilometru.”

Atsauksmes par šo augstskolu bijušas diezgan labas, piemēram, ka ir mājīga atmosfēra, labi pasniedzēji, tātad – kāpēc nepamēģināt? Otrā studiju gada sākumā Aleksis secina: „Man te patīk, te ir labi.” Pirmajā kursā gan bijušas grūtības ar matemātiku, taču nu tās pārvarētas.

Uz jautājumu, kā tas gadījies, ka, pabeidzot humanitāras ievirzes skolu, izvēlēts teju vai pretējs virziens, Aleksis atbild, ka šī Kuldīgas vidusskola ļoti neatšķiroties no citām un matemātika mācīta diezgan pamatīgi.

Ventspilī šajā gadā viss esot labi, tomēr datorzinātņu studentu ir daudz, tāpēc organizēt jauko modeli esot grūtāk, un daļa lekciju tiem, kuri apmeklē klātienē, un tiem, kuri ir attālināti, notiekot atsevišķi.

Aleksis Ventspilī dzīvo īrētā dzīvoklī, maksas neesot augsta, un šis piedāvājums atrasts ar paziņu starpniecību: „Nepavisam nesūdzos. Divstābu dzīvoklis ir diezgan mazs, bet mani viss apmierina. Labi ir tas, ka jūra blakus un varu iziet pastaigāt.” Aleksis domā: kad būs jāsāk strādāt, no sākuma viņš, visticamāk, darbu meklēs Ventspilī, taču vislabāk gribētu dzīvot ne Kuldīgā un ne Ventspilī, bet savā pagastā – Padūrē.

„Labi ir tas, ka jūra blakus un varu iziet pastaigāt.”

Iekustināja ar Pirmkursnieku ralliju

AIVA KURŠINSKA jau Kuldīgas Centra vidusskolā sapratusi, ka vācu valoda – tā ir viņas lieta. Brālēns ieteicis augstskolu Ventspilī, un viņa trešo gadu ir Tulkošanas studiju fakultātes studente.

Aiva mācās profesionālajā bakalaura programmā, kuras specializācija ir vācu-angļu-latviešu valoda, taču īpašs uzsvārs likts uz vācu valodu, tāpēc saīsināti šo programmu mēdz dēvēt par vācu tulkiem.

Jauniete nebūt nenozēlo, ka pēc vidusskolas beigšanas paklausījusi brālēnam, kurš arī pats tur studējis tulkošanu. Viens no viņa galvenajiem argumentiem – te ir atsaucīgi pasniedzēji, kuri studentus atbalsta. Aiva ir apmierināta, jo mācību virziens patīk un pierādījies arī tas, ko radnieks teicis par pasniedzējiem.

Par šo gadu, kurā atkal var satikties, Aiva stāsta, ka pirmais notikums bijis Pirmkursnieku rallijs. Viņa kā studentu padomes aktīviste piedalījies organizēšanā. Tā esot orientēšanās pa pilsētu, lai atraktīvi iepazītu ne tikai studiju biedrus, bet arī Ventspilī un tās nozīmīgākos objektus. Saskaņā ar tradīciju to rīko pašā gada sākumā.

Taču kopumā gads esot sācies diezgan sarežģīti: „Programmās ir vairākas izmaiņas. Lekcijas tiek organizētas gan attālināti, gan klātienē un ir hibrīdmodelis: daži piedalās klātienē un daži, kuri nav vakcinējušies vai vēl nav paguvuši saņemt sertifikātu, – attālināti. Kursā esam diezgan maz – deviņi. Četri visu laiku strādā attālināti, pārējie citreiz ir klātienē, citreiz ne,” stāsta studente.

Aiva dzīvo studentu dienesta viesnīcā un ar sadzīves apstākļiem ir apmierināta: „Turklāt kopmītnēs var visus satikt. Blakus dzīvo draugi, var aiziet uzspēlēt kādu spēli.”

Salīdzinot pilsētu, Aiva atzīst, ka Kuldīga viņai patīk labāk, jo Ventspilī lielāka burzma. „Man patīk, ka viss ir kluss un mierīgs, viss rit lēnā gaitā un nav lielu trokšņu. Ventspilī blakus augstskolai atrodas slimnīca, un bieži var dzirdēt, kā ātrie brauc ar ielēgtām sirēnām, arī nakts stundās.” Ventspils priekšrocība gan esot jūras tuvums. Sākumā šķitis: kad Aiva dzīvos pie jūras, noteikti bieži ies uz jūrmalu staigāt, taču patiesībā tā nenotiekot. Visiem iešana uz jūru neklūst par tradīciju – liela daļa studentu pirmajā mēnesī pāris reizi aizejot, un viss.

„Ventspils ir ļoti skaista, bet, ja gribi atrast labu darbu, pārsvarā jāzina krievu valoda,” Aiva novērojusi. Viņa pieļauj, ka pēc studijām iegūs vācu valodas skolotājas profesionālo kvalifikāciju un, iespējams, strādās Kuldīgā.

„Ventspils ir ļoti skaista, bet, ja gribi atrast labu darbu, pārsvarā jāzina krievu valoda.”

Vienmēr interesējušas valodas

ANDREJS ŠTRĀLS uzskata, ka valodu studijas ir plašas un visaptverošas, tāpēc ir vērts tās izvēlēties. Vienlaikus ar mācībām viņš šajā jomā guvis pirmo darba pieredzi.

Andrejs ir 3. kursa students profesionālajā bakalaura programmā Tulkošana, kuras specializācija ir angļu-krievu-latviešu valoda. Te īpaši daudz uzmanības veltīts angļu valodai. Aprīlī tulkošanas biroja SkrivaneK Baltic rīkotajā konkursā Labākais jaunais tulkotājs viņš ieguva 2. vietu.

Pirms tam Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolā Andrejs mācījies klasē ar padziļinātu svešvalodu apguvi. Tomēr, skolu beidzot, pārdomu par nākotnes izvēlēm bijis daudz. Interesējušas arī citas jomas, piemēram, medicīnas studijas Rīgas Stradiņa universitātē. „Beigās paliku pie valodām, kas ir universāls un visaptverošs priekšmets. Arī starpdisciplinārs,” skaidro jaunietis. „Tik plaša programma, kas aptver lietišķos, tehniskos tekstus un vēl daudz ko citu, ir tikai šeit. Turklāt visi pasniedzēji ir savas jomas speciālisti.”

Andrejs atzīst, ka atsākt studijas klātienē bijis patiešām patīkami. Lektori cenšoties izmantot klātienē un attālinātās mācības vienlaikus. Kurss nav liels, un sertifikāta nav tikai dažiem, tāpēc pielāgoties pandēmijas diktētajiem apstākļiem neesot grūti.

Rakstiskā tulkošana ir viena no tām jomām, kurā darbu diezgan viegli organizēt attālināti. Andrejs jau pastrādājis tulkošanas aģentūrā: „Esmu to izmēģinājis un saprotu, cik tas ir ērti, ka ārstatā var strādāt no jebkuras vietas.”

Andrejs dzīvo dienesta viesnīcā. Nedēļā kādas četras dienas uzturas Ventspilī, pārējās brauc uz Kuldīgu. „Ja salīdzina ar citām augstskolām, piemēram, Rīgā, tad kopmītni maksā ir ļoti izdevīga un arī apstākļi diezgan labi,” spriež Andrejs. Savukārt par Ventspilī un Kuldīgu viņš saka: „Katrai savi plusi un mīnusi. Ventspils ir tīra, sakopta, kārtīga, un Kuldīga, protams, arī skaista. Ja būtu jāizvēlas, kurā labāk dzīvot, būtu grūti, jo man patīk abas.”

„Saprotu, cik tas ir ērti, ka ārstatā var strādāt no jebkuras vietas.”

Piepildītākais piedzīvojums – bez plāna par rītdienu

Šis ceļojums sākās ne tā, kā ierasts. Nebija ilgās plānošanas un gatavošanās. Kāds teiktu – ar mazu bērnu tā nevar, bet mēs sakām: „Var gan, un kā vēl!” Tas bija laiks, pirms mēs pazinām covidu, pandēmiju, cilvēku sašķeltību. Šis ir stāsts par to, ka visi sapņi ir iespējami – neatkarīgi no pašu vai bērna vecuma, finansiālā stāvokļa un rīcības plāna gatavības. Padalīšos ar vienu no saviem mīļākajiem piedzīvojumiem.

Skaistais Komo ezers ar dzirdri zilo ūdeni kalnu ielenkumā.

Tatru kalnos Slovākijā.

LATVIJA-SLOVĀKĪJA

Manam dēlam Kristianam Paulam tai laikā bija deviņi mēneši. 2017. gada 20. augustā ar draugu vienā naktī nolēmām, ka brauksim ceļojumā uz nezināmu galamērķi, bet galvenais – ārpus Latvijas. Nākamajā dienā trīs cilvēku mantas sakrāmētas vienā čemodānā, laime pilnīga, un ap nakts vidu esam ceļā. Izlemjam braukt pa nakti, lai vieglāk, jo Kristians guļ. Un, lai mierīgi tiktu cauri visgrūtākajam ceļa posmam – Polijai, vajag daudz laika. Sākumā ir plāns palikt kādā Polijas pilsētā (iespējams, Lublinā), bet pašsajūta brīnumainā kārtā tik laba, ka dodamies tālāk. Nobraukti jau 800 km, un rīts klāt. Kristians pilnīgi mierīgs un labi izgulējies, tāpēc vienojamies, ka neapstājoties *izvilksim* līdz Slovākijai. Tā vēl nieka 400 km ceļā, un esam pirmajā galamērķī – Slovākijā, Tatru kalnos.

Pirmā nakts beidzot gultā, nevis mašīnā. Iznāk, ka ceļā aizvadītas 14–16 stundas (1200 km). Apstājamies fantastiskā vietā, kur kārtējo reizi paveicas ar vietnes *Booking.com* piedāvājumu. Ja nu kādam iznāk braukt uz Slovākijas kalniem, iesaku palikt viesnīcā

Pension Darinka: lieliska istaba, fantastisks skats, gardas brokastis un smieklīgi zema cena.

VINJETE UN OFICIĀLAIS SODS

No rīta pilniem vēderiem dodamies apskatīt vecpilsētu un lielos kalnus. Ceļā gadās neliela aizķeršanās. Zinājām, ka citās valstīs ir maksas ceļi, tomēr gaidījām kādu zīmi – kā Jūrmalā, piemēram. No mazas šķērslas uzbraucam uz lielas šosejas. Priekšā divas policijas mašīnas un daudz vīru, viens no tiem pamāj. Nedaudz esam nesaprasnā, kas nozīmi: prasa mums *vignette* jeb vinjetu. Vēlāk saprotam, ka tā ir biļete maksas ceļiem. Kaut ko cenšamies sarunāt, bet šie viltīgi – nevar vairs aizbraukt nopirkt, nevar arī apgriezties. Policists skaidro, ka jāmaksā *oficiālais* sods no 50 līdz 200 eiro, un stāv tāds smaidīgs. Nākas vien maksāt, bet gribam pa draugam tikai pusi, līdz saprotam, ka mazākas banknotes par 50 eiro makā nav. Palūgt atlikumu būtu muļķīgi, vai ne? Tā nu nākas maksāt *oficiāli*, bet, kad palūdzam čeku, mums iedod biļeti, kas līdzinās zoodārza ieejas biļetei. Vēl viens fakts: policija apstādināja mašīnas tikai un vienīgi ar ārzemju

numuriem. Secinājums – vienmēr iepriekš uzzināt par maksas ceļiem, kā arī makā turēt dažādus nominālus. Tikuši galā ar šo starpgadījumu, uzbraucam kalnā, kas ir 2000 m v.j.l. Gribētos aprakstīt un fotografēt iemūžināt visu to skaistumu, ko redzējām, bet mans vārdu krāns ir tukšs. Vīni apskatot pa mašīnas logiem. Un tā nonākam Itālijā. Ir pievadām navigācijā drauga mājas adrese – vēl palicis tikai mazlietiņ. Mūs un pilsētu Vidzēvano šķir vien nieka 150 km. Tie ir vistrakākie un arī velkas visilgāk. Kad palikuši 40–50 km, vispār liekas, ka uz priekšu nekustamies. Kļūst nedaudz grūti, bet ir neticami, ka esam šādu ceļojumu pievarējuši. Šis būs mūsu mājas turpmākās dažas dienas, un tad atkal būsīm palikuši bez plāna. Esam fantastiskā Itālijas pilsētā Vidzēvano pie mūsu draugiem, un dzīve ir izdevusies. Ir karsti, un itāļi visapkārt dāv savus siltos smaidus.

VAI TIESĀM UZ SAPŅU ZEMI?

Nu jau vakars klāt, un plāna īsti nav, kad sapemu ziņu no mūsu itāļu drauga Andrea. Šis būs mūsu mājas turpmākās dažas dienas, un tad atkal būsīm palikuši bez plāna. Esam fantastiskā Itālijas pilsētā Vidzēvano pie mūsu draugiem, un dzīve ir izdevusies. Ir karsti, un itāļi visapkārt dāv savus siltos smaidus.

Atceroties mūsu mācību par vinjetēm, meklējam informāciju par Austriju, jo tur sodi krievi lielāki. Interesanti, ka biļete jāpērk Slovākijas benzīntankos vai Austrijā pie robežas. Austriju izbraucam ātri un pa nakti, Vīni apskatot pa mašīnas logiem. Nākamajā dienā dodamies uz Komo ezeru. Tas atrodas starp kalniem un pilsētām. Neprātīgais skaistums atkal vārdos nav aprakstāms. Katra mājiņa savā krāsā, kalni, klinči, ūdens un šaurās ielas. Itālija – tu esi burvīga! Trešajā dienā braucam uz Milānu. Pilsēta skaista, taču cilveku un mašīnu skaits ir pārbāzta. Mēs jau uz Itāliju braucām izjust vietējo dzīvi, tāpēc no galvenā laukuma ātri vien aizskrienam prom. Tiklīdz tiek aizmirsta mašīna (galvenās katedrāles un slavenā iepirkumu centra), uzreiz kļūst mierīgāk. Policisti jā zīģos, veci ļaudis zem nojumes laijas dejām, ķirzakas lien pa kājām, un dēls laimīgs rāpo zālē. Esam krustcelēs: braukt mājās vai tālāk? Atkal ilgi nedomājam, no rīta atvadāmies no draugiem un laimīgiem atpakaļ.

VIDZĒVANO, KOMO EZERS, MILĀNA

Vidzēvano ir skaista, tipiska itāļu pilsētiņa netālu no Milānas. Šauras ielas, priecīgi cilvēki, kas smaidot koķetē, un saule, kas silda no visām

pusēm. Un par tām šaurajām ieliņām es nepārspīlēju – mēs ar mašīnu daudz kur netikām cauri, bet, ja tikām, tad tas izdevās, pieliecot rādītājus. Pilsēta slavena ar vecpilsētas laukumu (kā jau daudzviet) un rīsu laukiem. Tieši no šejienes arī nāk gardais risoto. Agrāk šeit bijušas milzīgas apavu ražotnes, tāpēc pilsētā ir divu kurpu statuja. Nākamajā dienā dodamies uz Komo ezeru. Tas atrodas starp kalniem un pilsētām. Neprātīgais skaistums atkal vārdos nav aprakstāms. Katra mājiņa savā krāsā, kalni, klinči, ūdens un šaurās ielas. Itālija – tu esi burvīga! Trešajā dienā braucam uz Milānu. Pilsēta skaista, taču cilveku un mašīnu skaits ir pārbāzta. Mēs jau uz Itāliju braucām izjust vietējo dzīvi, tāpēc no galvenā laukuma ātri vien aizskrienam prom. Tiklīdz tiek aizmirsta mašīna (galvenās katedrāles un slavenā iepirkumu centra), uzreiz kļūst mierīgāk. Policisti jā zīģos, veci ļaudis zem nojumes laijas dejām, ķirzakas lien pa kājām, un dēls laimīgs rāpo zālē. Esam krustcelēs: braukt mājās vai tālāk? Atkal ilgi nedomājam, no rīta atvadāmies no draugiem un laimīgiem atpakaļ.

DŽENOVA UN ČINKVE TERRE

Var jau būt, ka daudz ko neredzam, bet katrā lielajā pilsētā cenšamies daudz laika nepavadīt. Dženovā pie katra ievērijas cienīga objekta stāv n-tie bruņotie vīri ar ieročiem – viens rokā, otrs pār plecu. Tomēr pilsēta ārkārtīgi skaista. Tālāk esam ceļā uz apgabalu Činkve Terre (*Piecas zemes*) un netālu atrodam naktsmītnes. Šeit pirmo reizi iepazīstam īstas itāļu brokastis un esam pārsteigti, ka viss ir maize, maize un maize... Visās sādās bulciņas, kūciņas, saldie krusāni, mafrini, vēl ievārijums utt. Tas, protams, ir gaumes jautājums, bet mēs vairāk esam angļu brokastu cienītāji. Kaut gan ar laiku jau pierod – pēdējās nakts tīri labi iegaršojas arī *Nutellas* maizītes. Beidzot esam Činkve Terre, kas līdzīgi Komo ezera apkaimē sastāv no piecām pilsētām, kas izvietotas gar pašu jūras krastu un kalniem. Iebraukt ar mašīnu šajās pilsētās ir aizliegts. Ūdens neticami daudz, klienti visapkārt, cilvēki kā skudriņas tipina viens gar otru, mēģinādami pludmalē atrast vietu. Paši nepeldam, jo pludmales nav kā mums – šeit smilšu nav, visapkārt tikai akmeņi. Vakars jau klāt, esam nedaudz noguruši no nebeidzamās braukāšanas un neziņas, kas mūs sagaida. Katru dienu celties un sākt dienu bez plāna tomēr ir

pagrūti. Vienīgais, kas micrina, ir nākamās dienas mērķis – Florence.

APBRĪNOJAMĀ FLORENCE

Griezies, kur gribi, ej, kur gribi, – Florencē visu laiku priekšā sastapsi kādu ievērijas cienīgu objektu. Diena ir karsta, neticami nogurdinoša. Apģērbs līp pie ādas, bet nevaram beigt staigāt pa pilsētu un vērot skaistumu. Apstaigājam tik daudz katedrāļu, baziliku, apskatām slaveno Zelta tiltu, uz kura izbūvētas daudzas mājiņas. Kriksis ratiņos kļūst nemierīgs – nabagam karsti, dzer ūdeni kā negudrs. Saprotam, ka laiks doties uz mašīnu. Ir jau vakars. Esam ceļā. Braucot mašīnā, vietnē *Airbnb* esam atraduši, kur palikt uz veselu nedēļu.

NEDĒĻA UMBRIJĀ

Beidzot no trakās braukāšanas un neziņas, kur šonakt paliksim, esam apstājušies Umbrijā – vienā no apgabaliem Itālijas vidusdaļā. Nedēļu varam atpūsties. Mājā ierodamies naktī, un pirmā nakts – šausmīga. Ne velti vieta ir tik lēta. Nav gaisa kondicioniera, matracis, no kura duras atsperes, un smačģa istabiņa, kā arī Kriksis, kurš naktī izkriet

DženoVA, kuras ielās iemilējamies uzreiz.

Svētā Pētera bazilika Vatikānā.

Romas Kolizejs nedaudz no cita rakursa.

Činkve Terre – noteikti viena no mīļākajām vietām Itālijā.

Burvīgā Florence.

Viduslaiku pilsēta Asize.

Pirmā pilsēta Itālijā, ko apskatījām un kurā nodzīvojam divus mēnešus, – Vidzēvano.

no gultas, – tāda ir mūsu ilgi gaidītā pirmā nakts, kas nav pavadīta viesnīcā. Atkal stresīgā kāpj pa kaklu augšā, un tā vien gribas raudāt. Brīžiem rodas sajūta, ka pasaulē esam pazuduši. Pirmo dienu mēģinām atpūsties un neko daudz nedarīt. Otrajā izguļamies un dodamies apskatīt pilsētu un meklēt *piscinu* (peldbaseinu). Trešo dienu aizvadām gultā, tālākais punkts – virtuve un tualete. Tomēr ceturtajā pienācis laiks atkal darbināt mašīnu – dodamies uz Asīzi. Skaista viduslaiku pilsēta. Beidzot redzam ko citādāku. Atšķirībā no ierastā skata *katra mājiņa savā krāsā* šeit ēkas celtas no akmeņiem un visas vienā krāsā – grūti bija saprast, kur viena beidzas un otra sākas. Un tas ir ārkārtīgi skaistī! Pēc tam dodamies uz vīnogu un olīvu laukiem. Umbrija ir viens no

populārākajiem apgabaliem, kurā gatavo vīnu un olīveļļu. Iebraucam vienā vīna veikalā, kas uzbūvēts tieši pie vīnogu lauka. Pudele vīna – tikai četri eiro! Olīveļļa nedaudz dārgāka – 0,5 litri maksā desmit eiro. Bet šādu eļļu nevar salīdzināt ar veikalā pirktu, jo tai ir pavisam cita kvalitāte, garša un smarža. Nākamo dienu atkal pavadām pa mājām un sestajā apjēdzam, ka drīz jau jādodas tālāk, tāpēc gribam paspēt vēl apskatīt apkārtni. Apbraukājam tuvākos ciematņus un vakarā braucam uz vietējo picēriju pamielot vēderus. Tur pica tik liela, ka trīs cilvēki to neapēdam un nākas ņemt līdz. Nedēļa galā. Lai arī cik traki likās sākumā, beigās šo vietu un māju jau ļoti esam iemilējuši. Nedēļa paskrējusi nemanot, un atkal vīrsū mēcas bailes, ka paliekam bez plā-

Katrina Blaua, Kurzemnieka žurnāliste

na. Tā nu, mantas sakrāmējuši, laižam uz Romu un vienojamies, ka zemāk Itālijā nebrauksim. Ko pēc tam – redzēsīm.

ROMA – PILSĒTA, KURĀ IEMILĒTIES

Brīžiem nespēju noticēt, ka šī nav filma. Mēs esam Romā – pilsētā, kurā iemilēties var ikviens. Aizvadām dienu, blandoties apkārt, apskatot Kolizeju, Vatikānu, Trevi strūklaku, Romas forumu... Un tā es varētu turpināt. Ne par velti šī ir Itālijas galvaspilsēta – mēs tik ļoti gribam šeit palikt uz mūžiem. Tomēr ar mašīnu arī šeit es neieteiktu braukt. Netīšām izbraucām uz galvenā laukuma, kur to nedrīkstēja. Kā cilvēki uz mums skatījās! Nezinu, kāpēc, bet ārzemēs ievērot zīmes ir daudz sarežģītāk nekā dzimtenē.

VAI PALIKT TE UZ MŪŽU?

Esam nonākuši tādā dzīves posmā, kurā piepildījies mūsu lielākais sapnis – spontāns ceļojums. Tomēr naudas un enerģijas sāk aprūkties, tāpēc jāsaprot, ko gribam. Palikt uz dzīvi šeit vai tomēr doties mājās? Sazvanām atkal mūsu draugu Andrea un lūdzam palīdzību – atrast dzīvokli īrei. No Romas dodamies atpakaļ uz Itālijas ziemeļiem. Ceļā nopeldamies ūdenskritumā, apskatām Pizas torni. Tomēr joprojām *dzīvojam* mašīnā un neziņā, bet Andrea mums ir palīdzējis atrast dzīvokli Vidzēvano. Tas ir noticis: mūsu spontānais ceļojums ārpus Latvijas izvērties notikumā, kurā Itālijā palikām pusgadu.

DARBS MODEĻU AĢENTŪRĀ

Vidzēvano nodzīvojam pirmos divus mēnešus. Pilsētu ļoti iemīlam, jo tur izjūtam īsto itāļu dzīves garšu. Interesanti, ka piemājas veikalā vienu vakaru izdzirdam latviešu balsis. Skriešies metamies iepazīties. Izrādās, tas ir pāris no Kuldīgas – Ieva Putniņa un Kalvis Sprūde. Tā sākas mūsu skaistā draudzība – uzskrienot vīrsū mazas Itālijas pilsētiņas veikalā.

Nolēmuši palikt Itālijā uz kādu laiku, saprotam, ka jāšak domāt, ko darīt. Sazvanu savu latviešu modeļu aģentūru *Vacatio*, un tur man palīdz atrast modeļu aģentūru *Wave Management* Milānā. Tā sāku tur strādāt. Tomēr katru dienu izbraukāt ar vilcienu ir ilgi, jo vilcienu nekursē bieži. Tāpēc izlemjam pārcelties uz Milānu.

Atrodam dzīvokli pašā pilsētas centrā un jūtāmies tik piepildīti, ka nezinām, kur no laimes likties. Protams, mīļīgi neiet. Modeļu konkurence Milānā ir ļoti liela, pat Ķīnā man darba bija vairāk. Tāpēc pēdējais laiks paiet diezgan grūti, turklāt ar mazu bērnu uz rokām. Tomēr esam laimīgi, piepildīti, jo zinām, ka darām visu, kas ir mūsu spēkos. Īsi pirms Ziemašņiem nolēmjam jau ļoti esam iemilējuši. Nedēļa paskrējusi nemanot, un atkal vīrsū mēcas bailes, ka paliekam bez plā-

VALSTS MEŽA DIENESTA GADA CILVĒKS

■ Tituls izveidots pirms septiņiem gadiem, lai godinātu tos darbiniekus, kuri pamanāmi kā aktīvākie vai arī ar savu it kā nemanāmo darbošanos devuši ieguldījumu, veicinot dienesta darba kvalitāti.

■ Apbalvojumu piešķir vienam no katras struktūrvienības par iepriekšējā gadā paveikto. Daļa titulēto ir virsmežniecību inženieri, starp laureātiem ir arī virsmežziņa vietniece, departamenta direktora vietnieks, pārvaldes sekretāre un vecākie referenti, protams, neiztrūkstoši ir mežziņi.

Dienvidkurzemes virsmežniecības medību inženieris **JĀNIS OKMANIS** kļuvis par *Valsts meža dienesta Gada cilvēku 2021.*

Un problēma kļūst pavisam maza

Jānis Okmanis vairāk nekā 20 gadus bijis mežzinis. Kolēģi viņu raksturo kā nosvērtu un klusu cilvēku. Kopš 2019. gada Jānis virsmežniecībā atbild par medībām, un tad kolēģi atklāja vēl citas viņa rakstura īpašības un darbību daudzpusību.

No Dienvidkurzemes virsmežniecības raksturojuma: „Savus amata pienākumus

Jānis veic godprātīgi, profesionāli un precīzi, vienmēr pieņem līdzsvarotus un tiesiskus lēmumus, izceļas ar lielu atbildību un centību un nekad neatteiks kolēģiem padomu darba jautājumos. Profesionāli prot izmantot Valsts meža dienesta tehnoloģijas, interesējas par jaunumiem šajā jomā un noteikti atradīs iespēju tos izmēģināt. Viņš ir no tiem kolēģiem, kas neat-

saka līdzdalību arī papildu pienākumos, jo ir komunikabls, labs organizators, ar lielu darba potenciālu un izaugsmes iespējām. Atsaucīgi atbalsta Valsts meža dienesta un virsmežniecības rīkotos pasākumus. Ir cilvēks ar labu humora izjūtu, kurš ar smaidu prot paskatīties uz problēmām, un tad reizēm pavisam liela problēma tā vienkārši kļūst pavisam maziņa problēmiņa.”

Darbā kā ierindā, bet ar savu pieeju

Kad zvanu, lai norunātu interviju, titulētais mežnieks Jānis Okmanis gari neprāto un netielejās, tādējādi apliecinot kolēģu teikto: kas jādara, tas jādara, ja reiz vajag.

Vai esat kuldīdznieks?

Dzimis un audzis esmu Ventspils rajona Zlēkās – nav tālu no Kuldīgas. Šeit dzīvoju, kopš atgriezies no dienesta armijā un vajadzēja izlemt, ko tālāk darīt. Biju jau ieguvis mežsaimniecisko izglītību. Vārmes pagastā vajadzēja mežsargu. Tas bija pašās 90. gadu beigās. Gadu nostrādāju, pēc tam pāris gadu biju mežziņa vietnieks līdz kārtējai reorganizācijai. Pārmaiņas notika bieži, tāpēc vienā vietā un amatā iznāca strādāt maz. Pēc tam atkal biju mežsargs, bet vairākās apgaitās. Nostaigāju tādu kā apli un atgriezies mežziņa vietā Vārmē.

2019. gada rudenī atbrīvojās medību inženiera vieta, un to piedāvāja man. Jauns izaicinājums – pieņemu ar interesi. Diezgan ilgi biju nostrādājis mežsaimniecībā un vēlējos pārmaiņas, paliecot meža dienestā.

Vai vēlme attaisnojās?

Medību inženiera darbs nav tik romantisks, kā varbūt izklausās. Es jau romantismu nemaz negaidīju – zināju, ka būs vairāk jāstrādā ar dokumentu administrēšanu, ar medību klubu līgumiem, jāpieņem eksāmeni, jākārtē vēl dažādas formalitātes. Darba apjoms liels, lielākoties kabinetā, pasākumos telpās, cik nu to atļauj ierobežojumi Covid-19 dēļ.

Vai juridiskā izglītība vajadzīga?

Ogres meža tehnikumā ieguvis mežsaimniecisko izglītību, pēc tam pabeidzu bakalaura programmu mazo un vidējo uzņēmumu vadībā. Medību speciālistus atsevišķi nemāca, un tāpat kā daudzās citās nozarēs, arī mežsaimniecībā izglītība ir vispārēja. Protams, to mācoties, var apgūt pamatus medību jomā, bet daudz jāizglītojas papildus. Tāpēc jau ir tas izaicinājums.

Kā izvēlējaties mežsaimniecību – vai ar to saistītas iepriekšējās paaudzes?

Mežniekiem ir raksturīgi darbu pārmantot no paaudzes paaudzē. Mans vectēvs bija mežsaimnieks – viņš strādāja par mežsargu Latgalē. Tēvs bija mežzinis. Tā arī man no bērnības mežs ir pazīstams. Taču šajā jomā pārāk neiedziļinājos, jo tēvs agri nomira – nesanāca darba gaitās viņam līdz iet. Kad vajadzēja domāt, kādu profesiju izvēlēties, man bija divi varianti. Gribēju armijā būt par virsnieku, aizbraucu uz virsnieku skolu apskatīties, ko tur māca. Tomēr paliku pie mežsaimniecības. Iespējams, gala izvēli noteica tas, ka armijā vienmēr jābūt ierindā un pats savas idejas nevar īstenot. Arī Valsts meža dienestā darbs ir stingri reglamentēts, tomēr jautājumiem var pietikt ar savu skatījumu, kā labāk. Var piedāvāt savus variantus, likumu nepārkāpjot.

Kā mainījies mežs kopš 90. gadiem, kad sākat strādāt?

Katram laikam katrā nozarē ir savas iezīmes. Mežs jau nemainās – mainās cilvēka attieksme un darbība. Kad sāku strādāt, gandrīz visi meži jau bija sadalīti privātpašumos. Tobrīd meža īsto vērtību daudzi vēl neapzinās: izcirta, lēti pārdeva. To pašu var teikt par citām platībām – arī lauksaimniecības zemi gandrīz par velti izdāļāja. Tagad tā ir dārga, tirgū pieprasīta. Šajā ziņā situācija mainījusies. Mežs Latvijā ir bijis un būs, un mums ir tādi klimatiskie apstākļi, ka tas spēj atjaunoties pats.

Vai jums ir savs mežs?

Bija neliels gabaliņš. Vajadzēja pārdot, lai nopirktu dzīvokli Kuldīgā, kad pārnācu strādāt šeit.

Ikviens mežnieks bieži vien ir kāda medību kolektīva biedrs ar lielāku vai mazāku aizrautību. Kā ir ar jums?

Neesmu aizrautīgs mednieks. Daļēji tāpēc, ka brīvo laiku vēlos veltīt ģimenei. Neesmu pret medībām un ieroča tēmēšanu uz dzīvniekiem, taču man tā nav

„Mednieku ir daudz, un viņi ir dažādi, tāpat mēs katrs kā cilvēks esam atšķirīgi. Mans uzdevums ir viņiem palīdzēt lietās sakārtot,” teic medību inženieris Jānis Okmanis.

sirdsdegsmē. Lielai daļai medības ir kā atpūta dabā, kad galvenais nebūt nav iegūt trofeju. Protams, izcila trofeja ir katra mednieka gods, bet tas nav primārais, kāpēc agri rītā, ne vienmēr jaukos laika apstākļos doties uz mežu. Tā ir relaksācija, izraušānās no ikdienā pierastās vides.

Par medniekiem izskanējuši pretrunīgi viedokļi: nemedī par daudz vai par maz, ļaujot dažām populācijām pieaugt, bet citas tikmēr izzūd.

Mednieki ir dažādi, bet mana attieksme pret visiem ir vienāda. Izrunājoties, izskaidrojot, kopīgi rodot risinājumu, cilvēks saprot, ka nav nekādu zemūdens akmeņu, kāpēc situācija kļuvusi nelabvēlīga. Tie, kuri atļaujas nelikumības, nav īsti mednieki. Kā zināms, viens darvas piliens var sabojāt medus mucu. Labos darbus bieži vien tāpēc nemaz nepamana, ka cilvēks neko ārkārtēju nedara, tikai izpilda to, kas atļauts. Bet pietiek kādam medniekam rīkoties apzināti ļaunprātīgi vai vienkārši kļūdīties, lai tas mestu ēnu uz visu kolektīvu.

Kuri vaļasprieki ļauj izrauties no ikdienas?

Ir daudz darba pie dokumentiem, tai skaitā mēģinot atšķe-

Ar Dienvidkurzemes virsmežniecības kolēģiem Tērvetē pēc ceremonijas *Valsts meža dienesta Gada cilvēks*: virsmežzinis Indulis Sarma, vecākā referente juridiskajos jautājumos Skaidrīte Otaņķe, pārvaldes sekretāre Aija Dazde, virsmežziņa vietniece Anda Špicere, medību inženieris Jānis Okmanis, ugunsapsardzības inženieris Ervīns Sermolis un meža ugunsdzēsības stacijas vadītājs Pēteris Lapiņš.

tināt sarežģītumus. Neteikšu, ka darbs būtu smags, bet viegls jau arī nav. Ķieģeļi gan nav jācilā. Puse darba ir kabinetā, puse – mežā, bet tā nav atpūta. Vaļasprieki ir ar ģimeni kaut kur paceļot. Tagad, kovida laikā, uz ārvalstīm, ja neskaita Lietuvu, nav sanācis. Mēģinām izrauties no mājām un pabraukāt tepat pa Latviju. Mani interesē dabas un vēstures objekti, patīk apceļot pilis. Arī Kurzemes apkaimē, tuvākās un tālākās Latvijas vietās interesantus akcentus var atrast. Sieva Iveta strādā bibliotēkā, dēls Rihards šogad Rīgas Valsts tehnikumu pabeidza kā datorprogrammētājs. Studēt šobrīd neplāno – strādā informācijas tehnoloģiju jomā un ar mežiem saistītu profesiju neizvēlējās. Bet mēs to

neietekmējam – lai pats izlemj. Tas mežnieku dzimtas stāsts nav mūžīgs, un kaut kad tas beidzas.

Ko jums nozīmē Gada cilvēka tituls?

Patīkams pārsteigums. Acīmredzot tās lietas esmu darījis pareizi, ja jau kolēģi tā novērtējuši. Neko pārāku jau neesmu izdarījis. Jebkura atzinība vajadzīga ikvienam, jo tā ir stimulē cēsties un strādāt vēl labāk. Jāatzīst, ka bez kolēģiem un viņu atbalsta, labas komandas un darba atmosfēras arī man darbs neveiktos. Kādreiz mežniekiem bija lieli kolektīvi ar kopīgiem svētkiem. Tagad saviesīgu pasākumu ir mazāk – to pietrūkst, taču jāņem vērā jauna laikmeta iezīmes.

Daina Tafelberga Alberta Dintera un Valsts meža dienesta arhīva foto

SARUNA AR JUBILĀRU

Dzīvo tagad, nevis pagātnē vai nākotnē

Kuldīdznieks Artūrs Šternbergs 30. septembrī svinēs 33. dzimšanas dienu, un viņa lielākā aizraušanās ir futbols.

Artūrs beidzis V.Plūdoņa Kuldīgas ģimnāziju, pēc kuras devies uz Latvijas Sporta pedagoģijas akadēmiju. Tur nomācīties divus gadus, bet mācības pārtraucis un atnācis atpakaļ uz Kuldīgu. Strādājis kā degvielas uzpildes stacijas operators, divus gadus nostrādājis kā sporta skolas futbola treneris. Tagad trīs gadus Artūrs ir treneris Kuldīgas futbola skolā, kur trenē 10, 11 un 12 gadus vecus futbola entuziastus. Viņš arī atsācis studijas un kā sporta treneris mācās Latvijas Universitātes Kuldīgas filiālē.

Kādas izjūtas tevi pārņem dzimšanas dienās?

Ģimenē, no kuras nāku, dzimšanas dienas vienmēr esam svinējuši. Kļūstot vecākam, arvien vairāk aizdomājos, cik ātri tomēr tas laiks skrien un ka vecums tuvojas. Kad biju jaunāks, svarīgākais dzimšanas dienā bija satikt draugus, saņemt dāvanas un uztaisīt *tusiņu*, taču tagad galvenā vērtība svētkos ir nevis dāvanas, bet satikšanās ar draugiem, kurus ikdienā tik bieži vairs nesatieku.

Kā dzimšanas dienas svini?

Pēdējā laikā kopā ar sieviņu paši pagatavojam cienastu un svinam draugu lokā. Agrāk, kad biju

vēl skolnieks, tika saaicināti visi radi, sākot ar omu, opi un beidzot ar tuvākiem, tālākiem brālēniem un māsiņām. Agrāk dzīvoklī uz dzimšanas dienām vienmēr dabūjām no kaimiņiem aizņemties lielos galdus.

Vai kāda jubileja palikusi atmiņā spilgtāk?

Tā noteikti ir 18. dzimšanas diena, kas, domāju, jebkuram paliek atmiņā, un 30. dzimšanas diena, kuru svinēju nesēn. Negribēju lielus svētkus uz tiem 30 gadiem – gribējās kā katru gadu tādas mazās svinības, bet sanāca interesanta apstākļu sakrītība, kādēļ nosvinējām kārtīgi. Sieva bija parūpējusies par lielu pārsteigumu – man nezinot, saaicinājuši visus draugus un radus. Beigu beigās treniņtērpā ieradās pie brāļa, kurš bija izdomājis notēlot santehniķi un lūdza palīgā pacelt radiatoru, to nolikt vietā. Kā atvēru durvis, tā zālē ieraudzīju ap 50 ciemiņus, kas mani metās sveikt, un dīdžejs Māris Dadzis tūlīt sāka spēlēt mūziku. Tas bija skaisti un atmiņā paliekoši.

Vai esi saņēmis neierastu dāvanu?

29. dzimšanas dienā ar sievu un dēlu bijām aizlidojuši pie ma-

Artūrs Šternbergs ar sievu Agritu un dēlu Ralfu Horvātijā, Porečā, kur 2018. gadā Čempionu līgā minifutbolā kopā ar Kuldīgas komandu *Nikers* ieguva 3. vietu.

nas mammas un Angliju, un viņa uzdāvināja biļeti uz futbola spēli tajā pašā vakarā, kad ieradāmies. Tad es kopā ar savu puiku, kurš arī trenējas futbolā un kuram tas patīk, laimīgi devāmies sēdēt tribīnēs un atbalstīt vietējo komandu.

Kādus tuvākus vai tālākus sapņus vēlies piepildīt?

Dzimšanas dienās galvenais ir

satikt radus un draugus, taču ir arī tādi mazie mērķi un sapņi. Šogad gribu pabeigt studijas un iegūt sporta trenera diplomu, neapstājoties un darbojoties tālāk savā izaugsmē. Viens no mērķiem ir arī remonts mājās. Mazie mērķi, ko pakāpeniski cenšos izvirzīt, ir tikties uz tādu dzīvi, kādu sev vēlos.

Esmu sasniedzis vienu sen lo-

lotu bērības sapni, ko realizēju trīs gados. Kopā ar tuvākajiem draugiem krājām naudu, lai aizbrauktu uz Eiropas čempionātu, kas kovidā pandēmijas dēļ notika vairākās valstīs. Vakcinējamies un aizbraucām uz spēlēm gan Ungārijā, gan Vācijā.

Tālākie sapņi arī saistās ar futbolu. Tā kā mans puika spēlē futbolu, gribētu redzēt viņu kādā lielākā arēnā Eiropā. Gribētu arī pats tālāk nākotnē tikt atzīts kā treneris.

Kādas dzīves atziņas esi ieguvis?

Man vienmēr bijis tāds kā nikis – vērot, kā runā, uzvedas vai ko plāno citi. Es nevis nosodu, bet gan atbalstu un izvērtēju, salīdzinot ar savu rīcību. Ja redzu to, kas noderētu arī man, paņemu kādu rīcību vai domu no tā cilvēka, kuram tas izdevies. Savukārt, ja no malas redzu ko tādu, ko dara cits un kas man nepatīk, cenšos tā nedarīt. Atziņa, ko esmu guvis un arī lietoju, ir baudīt dzīvi šeit un tagad, nedomāt tik daudz par pagātni vai nākotni. Bet, protams, jābūt robežām, domājot par to, ko vēlos sasniegt.

Amanda Gustovska
Artūra Šternberga
arhīva foto

MANAS ATZIŅAS

Iedvesmo gadalaiki un aizrautīgi cilvēki

Valdis Nelijus, skrundeņnieks, Kuldīgas bibliotēkas novadpētniecības speciālists

Latvijā mani visvairāk iepriecina četru gadalaiku dažādība un katra unikalitāte.

Latvijā mani visvairāk apbēdina cilvēki, kuri nenovērtē to, kas viņiem ir dots.

Kuldīgā un Skrundā visvairāk iepriecina sakārtota infrastruktūra, sakopta apkārtnē, kas veicina pilsētu attīstību.

Kuldīgā un Skrundā visvairāk apbēdina gan cilvēku kūrums kultūras pasākumu apmeklēšanā, īpaši, ja tie ir bezmaksas,

gan aktivitātes trūkums sadzīvē.

Mana lielākā vēlēšanās: lai ģimenes locekļi un tuvinieki būtu veseli un laimīgi.

Man darbā vissvarīgākais ir labi darba apstākļi un skaidri definēti pienākumi.

Ja būtu jāmaina nodarbošanās, tad es, visticamāk, mēģinātu atrast veidu, kā to nedarīt, jo man patīk tas, ko daru pašreiz.

Mans moto: „Nedari otram to, ko nevēlies, lai dara tev!”

Vērtīgākā mācība: dzīvo dzīvi, kā pašam tik, jo vienmēr atradīsies kāds, kam tas šķitīs nepieņemami.

Es dzīvē nekad negribētu nonākt tik smagā situācijā, ka būtu jālūdz liels atbalsts no līdzcilvēkiem un svešiniekiem.

No saviem vecākiem esmu iemācījis cienīt citus un palīdzēt tiem, kuriem tas vajadzīgs.

Mani visvairāk iedvesmo cilvēki, kuri par spīti gan savām, gan plašāka mēroga problēmām turpina aizrautīgi darboties savā arodā, motivējot un izglītojot paši sevi un apkārtnējos.

STĀRKA VĒSTIS

Šoreiz meiteņu vairāk

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 22. līdz 29. septembrim piedzimuši 14 bērniņi: astoņas meitenes un seši zēni. Vecāki izvēlējušies šādus vārdus: Amēlija Alise, Ieva, Marija, Sarlanda, Melānija, Dārta, Maija, Šarlote, Krišjānis (diviem puikām), Kristians, Emīls, Eduards, Daniels.

VIRTUVĒ

Vēlās rudens ogas – smiltsērķšķi

Katrīna Spuleniece-Aišpure, uztura speciāliste

Vēl tagad daba mūs lutina ar vitamīniem bagātām ogām – jāmak tikai tās izmantot. Vienas no tām ir smiltsērķšķi.

Šīm ogām ir daudzveidīgs ķīmiskais sastāvs. To uzskata par vienu no veselīgākajiem augiem mūsu platuma grādos.

Smiltsērķšķos ir C, E, K, arī P un B grupas vitamīni, karotinoīdi, steroli, tokoferoli, nepiesātinātās taukskābes, polifenolu savienojumi un minerālvielas (varš, cinks, kobalts, molibdēns, mangāns, dzelzs, kalcijs, magnijs, svins, fosfors).

Smiltsērķšķus var izmantot daudzveidīgi, pateicoties eļļai sēkliņās, tos lieto medicīnā, kosmētikā, pārtikā. Augļi ir piemēroti tam, lai pagatavotu sulu, sīrupu, biezeņus, ievārījumu, džemu, želeju, mērces, alkoholiskos un bez-

alkoholiskos dzērienus. Smiltsērķšķiem piemīt augsta antioksidatīvā aktivitāte, kas var aizkavēt daudzas slimības un komplikācijas.

Mājās var pagatavot sulu, ko ziemai vislabāk uzglabāt sasaldētu. Ja sula netiks karsēta, tās ķīmiskais sastāvs un garša nemainīsies. Svaigas ogas var apliet ar medu un turēt ledusskapī, protams, var vārīt dažādus ievārījumus, kompotu un sīrupu, izmantojot cukuru. Ja sasaldē veselās ogas, ziemā tās noderēs desertiem vai karstajiem dzērieniem.

SMILTSĒRKŠĶU BIEZENIS ZIEMAI

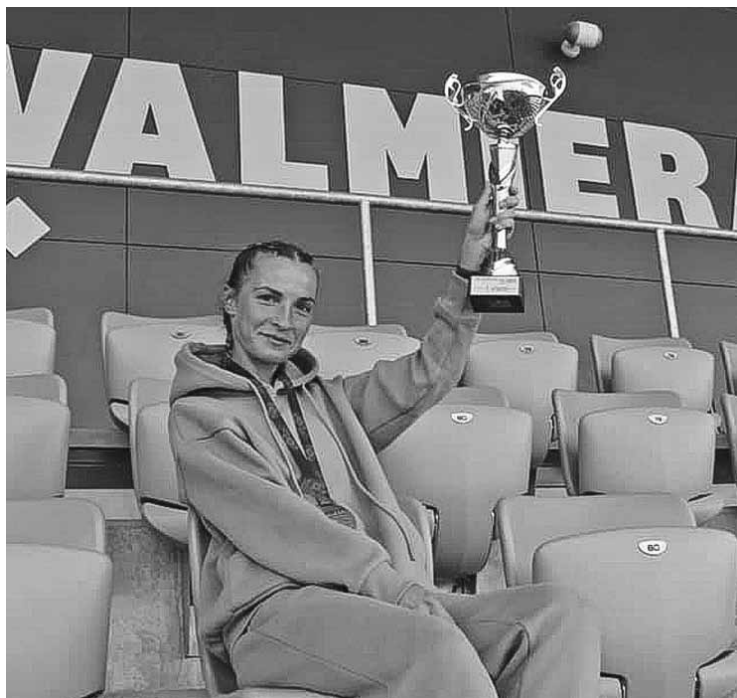
Vajadzēs: 1 kg smiltsērķšķu, 700 g cukura. **Kā pagatavot.** Ogas jāizkarsē nelielā ūdens daudzumā, tad jāizberz caur sietu. Biezeni liek katlā, pievieno cukuru, kārtīgi samaisa un 90 grādos karsē piecas minūtes. Gatavu pilda karstās, sterilizētās burkā un ātri aizvāko. Smiltsērķšķu biezeni var taisīt arī bez cukura, taču tad tas jāpasterizē.

SMILTSĒRKŠĶU IEVĀRĪJUMS

Vajadzēs: 700 g smiltsērķšķu, 1 kg ābolu vai ķirbju, 1 apelsīns, 700 g cukura. **Kā pagatavot.** Ogas samal un izberz caur smalku sietu. Ābolus nomizo, izgriez serdes un samal. Apelsīna miziņu norīvē ar rīvi, pašu augli nomizo, pēc iespējas vairāk noņemot baltās plēves, un sagriež mazos gabaliņos. Ābolu un smiltsērķšķu biezeni samaisa, pieliek apelsīna gabaliņus, pieber rīvētu miziņu, uzvāra. Pieber cukuru un vāra uz nelielas uguns vēl 5–10 minūtes. Ļauj pastāvēt, lai apelsīna gabaliņi ievārījumā sadalās vienmērīgi, lej burkā un aizvāko. Ābolu biezeņa vietā var likt ķirbju biezeni.

VIEGLATLĒTIKA

Pirmā ieskrien snēpelniece

Valmieras maratonā sievietēm par čempioni kļuvusi snēpelniece Amanda Krūmiņa.

Sacensību *Skrien Latvija Valmieras maratonā* uzvarējuši Amanda Krūmiņa no Snēpeles un Kristaps Kaimiņš.

A.Krūmiņa ar divām stundām, 57 minūtēm un 25 sekundēm par pusminūti apsteigusi Vivianu Kirilovu (2:58:09), bronzu iegu-

vusi Liene Neimane (3:05:37). K.Kaimiņš 42,195 kilometrus pieveicis divās stundās, 35 minūtēs un 34 sekundēs. Otrajā vietā Jānis Meziels (2:43:46), trešajā – Ritvars Kalniņš (2:57:18). Dalībnieki varējuši iepazīt atjaunoto Jāņa Daliņa stadionu un jauno manēžu. Trase bijusi ātra, un daudzi personīgo rezultātu labojuši.

Amanda piedalījies arī Varšavas maratonā Polijā un ar rezultātu 3:06:36 sieviešu grupā ierindojusies 11. vietā, bet vecuma grupā S20 bijusi otrā. Viņa atzīst: „Visu distanci bija diskomforts. Tikai pirmajos deviņos kilometros jutos labi, tad sākās problēmas, un vajadzēja apstāties trīs reizes. Bija pat doma izstāties, bet tad viens no skrējējiem ieteica rokas turēt gaisā. Pamēģināju, un sāpes mazinājās. Tiku līdz finišam. Turpinu krāt pieredzi un jutos labi. Neko ekstrēmu vairs negribas – tikai atpūties un gulēt.”

Amandas Krūmiņas arhīva foto

Panākumi Itālijā

Sacensībās Itālijā Kuldīgas vārdu ar labiem panākumiem aizstāvējuši skrējējs Uģis Jocis un lodes grūdeja Auce Mūrniece.

Zelta klubu līgā U.Jocis izcīnījis bronzu 5000 m distancē (14 minūtēs un 32 sekundēs). Uģis startēja arī 1500 m skrējienā, kur viņam ceturtais rezultāts (trīs minūtes un 50 sekundes). Bronzas līgā lodes grūšanā uzvarējuši A.Mūrniece (12,72 m).

Sacenšas arī jaunākie

Rudens ieskaņā sacensības vieglatlētikā Rojā aizvadījuši Kuldīgas novada sporta skolas U10 un U12 grupas audzēkņi.

U12 grupā Harijs Munkevics bija pirmais gan 500 metros, gan tāllēkšanā. Arī Matias Duburs pirmais 60 un 300 metros. Pildbumbas mešanā otrs – Jānis Štrāls. Bumbiņas mešanā otrs – Roberts Zemke. 500 metros pirmā – Elīze Prūse, otrā – Anastasija Veremeja,

trešā – Lea Vaitkus. Tāllēkšanā trešā – Elīza Prūse.

U10 grupā 300 metros trešais – Gustavs Vītolīņš, meitenēm pirmā – Beāte Krūmiņa, otrā – Emīlija Pētersone. Bumbiņas mešanā pirmais – Maksims Kortaks, otrs – Dāvids Stefans Adži Mērfijs, trešais – Jēkabs Pēteris Kalniņš; meitenēm pirmā – Dārta Druvaskalna, trešā – Justīne Ozolapa. 500 metros pirmais – Anrijs

Liberts, otrs – M.Kortaks, meitenēm pirmā – Elizabete Kiršteine, otrā – Keita Līdaka, trešā – Undīne Cīrule. Pildbumbas mešanā otrs – Jēkabs Martinovs, trešais – Raivo Sermoliņš, meitenēm šajā disciplīnā pirmā – Madara Fībiga, otrā – Karlīna Kurzemniece, trešā – Maija Einberga. 600 metros otrā – B.Krūmiņa. Tāllēkšanā otrā – E.Kiršteine. Bērņus trenē Uģis Jocis un Sintija Grišule.

No Valmieras ar diplomiem

Labi panākumi Kuldīgas novada sporta skolas audzēkņiem bijuši Valmieras sporta skolas atklātajās sacensībās vieglatlētikā divām vecuma grupām: U12 un U14.

U14 grupā šķēpmešanā otrs – Jānis Rūķis (38,80 m), viņš bija trešais 200 m skrējienā (28,51), bet 60 metros ceturtais rezultāts (8,53). Šķēpmešanā trešais – Oliveris Reboks (31 m). Nikola Demčenko 200 metros bija otrā (29,06), bet 60 m skrējienā – piektā (8,72). Tāllēkšanā ceturtais – Justs Skuruls (4,45 m). U12 grupā 600 metros piektais – Harijs Munkevics (2:02). Audzēkņus trenē Zane Andersone, Ilze Stukule, Ieva Skurule un Sintija Grišule.

Spānijā birst medaļas

Pēc sacensībām Spānijā – Kuldīgas novada sporta skolas audzēkņi Lauris Grīniņš, Roberts Sorokins un Janita Antipina.

Vieglatlētikas sacensībās Spānijas pilsētā Žironā dažāda kaluma medaļas izcīnījuši kuldīdznieki Janita Antipina, Roberts Sorokins un Lauris Grīniņš.

J.Antipina bija pirmā trīssoļlēkšanā (11,27 m). L.Grīniņš – trešais 1500 metros, viņš distanci

pieveica četrās minūtēs un 19 sekundēs. R.Sorokins – pirmais lodes grūšanā, to aizgrūžot vairāk nekā 12 m. Diska mešanā Roberts bija otrs – mazliet vairāk nekā 38 m. Vieglatlētus trenē Aija Lancmane.

Aijas Lancmanes arhīva foto

KIKBOKSS

Trīs sportisti – četras medaļas

Ciņas kluba *Team Kuldīga* kikkoksisti turnīrā *Latvian Open Ventspilī* startējuši ar panākumiem. K1 disciplīnā uzvarējis Māris Didžus. Disciplīnā *Kick Light* pirmais – Kristis Kristers Rēvalds, viņam arī sudraba godalga disciplīnā *Full Contact*. Disciplīnā *Kick Light* bronzas medaļu saņēmis Arnolds Pūpols.

MAKŠĶERĒŠANA

Var pagūt uz čempionātu

16. oktobrī Jūrkalnes festivāls jūras makšķerēšanā no krasta būs arī 11. Latvijas čempionāts tautas klasē. Sacensības notiks no Muižupītes līdz centra pludmalei. Reģistrācija – no 5.30 līdz 6.30 *Vējuru namā* pie Ugunsplavas. Starts 8.00, finišs 17.00, tad zivis svērs. Uzvarētājus apbalvos 19.00.

RITENBRAUKŠANA

Teicams brauciens

Toyota Rīgas velomaronā Kuldīgas novada dalībniekiem ir labi rezultāti. Sporta distancē (64 km) otrs ieradās Arvis Sprude, M45 grupā līdera godā – Ģirts Vēvers. Junioriem ceturtais bija Kaspars Ilšjāns. M16 grupā (32 km) sporta skolas audzēkņis Gusts Lapiņš bija otrs, bet Jānis Priedoliņš – trešais. M14 grupā astotais – Gatis Gruntiņš. Komandu ieskaitē 3. vietā Kuldīgas novada sporta skola un *Goldingen Cycling Club*.

Gusts Talsos uzvar

Latvijas Valsts mežu kalnu divriteņu maratona ceturtajā posmā Talsos M16 grupā uzvarējis Kuldīgas novada sporta skolas audzēkņis Gusts Lapiņš. *Lielbātas* tautas distancē (33,8 km) viņš finišēja stundā, 23 minūtēs un 51 sekundē, un šāds rezultāts absolūtajā ieskaitē viņu ierindoja trešajā pozīcijā. Sestais bija Kristers Skrubis, desmitais – Jānis Priedoliņš. M18 grupā Kaspars Ilšjāns – septītais. Kuldīgas novada sporta skolas un *Goldingen Cycling Club* komanda bija trešā.

VOLEJBOLS

Rudens sākas ar Kurzemes kausu

Tradīcijām bagātais 56. starptautiskais turnīrs volejbolā *Kurzemes kauss* veiksmīgi bijis arī mājiniem, jo izcīnītas septiņas dažāda kaluma godalgas.

Diemžēl vīrusa ierobežojumu dēļ nepiedalījās viesi no Lietuvas un Igaunijas. Taču priecē tas, ka atbraukušas komandas, kas ilgākus gadus *Kurzemes kausā* nebija bijušas, piemēram, no Grobiņas. Divas dienas Kuldīgas novada sporta bāzēs izspēlēt vairāki desmiti spēļu, piedzīvota gan uzvaras garša, gan zaudējuma rūgtums.

U12 grupā *Kurzemnieks* vieglatlētikas manēžā pēc finālspēles sastapa treneres Ievas Leites sporta skolas audzēknes priecājamies par uzvaru. Līvai Kudrovskai, Martai Berķei un Reičelai Tobijai turnīrs patīcis: „Sākumā spēlēt bija grūti, bet pēc tam iespējamies un viss izdevās. Laukumā pretī stājās gan spēcīgākas, gan vājākas pretinieces. No sešām spēlēm piecās uzvarējām.”

U17 grupā zēniem pirmā bija vienība *Cēsis/Sigulda*, otrā –

Finālspēlē ar Grobiņu – Kuldīgas jaunās volejbolistes.

Kuldīgas un Skrundas apvienotā komanda (treneri Zigmunds Milzarājs un Vijars Švānbergs), trešā – *Dundaga*.

U16 grupā meitenēm pirmā – *Kuldīga*, otrā – *Liepāja 1*, trešā – *Kuldīga 2* (abām mūsu komandām

trenerē – Ieva Nečiporuka).

U15 grupā zēniem pirmā – *Rīga 1*, otrā – *Dundaga*, trešā – Kuldīgas un Skrundas apvienotā komanda (Z.Milzarājs, V.Švānbergs).

U14 grupā meitenēm pirmā – *Kuldīga* (Agnese Megne), otrā –

Sporta skolas direktors Agris Kimbors Kuldīgas U12 komandā apbalvo labāko spēlētāju Martu Berķi.

Liepāja, trešā – *Aizpute*.

U13 grupā pirmā – *Liepāja*, otrā – *Rīga*, trešā – *Kuldīga 2* (Jānis Jerumanis).

U12 grupā pirmā – *Kuldīga 1* (I.Leite), otrā – *Grobiņa 1*, trešā – *Aizpute 2*.

Labākā spēlētāja balvu Kuldīgas komandās saņēma Daniela Agriņa, Diāna Sedliņa, Paula Bērziņa, Anna Bušmane, Marta Berķe, Alens Kļavlapa, Toms Umbrāška un Roberts Serpāns.

Lailas Liepiņas foto

FLORBOLS

Vai mājasdarbs izpildīts?

Kuldīgas florbola komanda jauniem mērķiem – sacensībai 1. līgā – ir gatava.

Jauno sezonu 1. līgā sācis florbola klubs *Kuldīga*. Aizvadītās divas spēles, un abas uzvarētas.

Vispirms izbraukumā ar 8:1 pieveikta Rīgas komanda *RTU/Rockets1*, bet svētdien mājas spēlē ar 15:3 – Jelgavas vienība *JeNo*. „Pēc pusotra gada, kad neviens nav spēlējis, grūti vēl pateikt, cik gatavi esam,” saka spēlētājs un menedžeris Ivo Solomahins. „Treniņus sākām jūnija beigās, un ar komandu strādā treneris Ainārs Juškēvičs. Ir ie-

guldīts smags darbs. Bet, apskatot komandu sastāvu, čempionāts solās būt aizraujošs.”

Kuldīgai sastāvs pamainījies – pievienojies arī *Vārmes* florbolists Ingmārs Lapčinskis. „Ir mums līdzvērtīgas trīs maiņas, rezervē – jaunie,” skaidro I.Solomahins. „Esam apņēmības pilni, un katrai spēlei jāgatavojas, mērķis – katrā iegūt trīs punktus.”

Pirmajā līgā startē 18 komandas, kas sadalītas divās grupās: austrumu un rietumu (te spēlē

Kuldīga). Vispirms būs divu apļu turnīrs (mājās un viesos), pēc tam izslēgšanas cīņas. Tā kā spēles klātienē var apmeklēt potētie skatītāji, tad, sadarbojoties ar futbola klubu *Nikers*, feisbukā tiek nodrošināta translācija, un spēles komentē Niklāvs Dvarons un Ričards Vēvers.

Savukārt 2. līgā sezonu sākusi *Vārme*. Pirmajā mačā ar rezultātu 21:4 sagrauta Saldus komanda.

Kluba arhīva foto

ŠAHS

Plānā vairāki projekti

Starptautiskās šaha federācijas rīkotājdirektore Dana Reizniece-Ozola: „Daudz laika aizņem starptautiska turnīra organizēšana Latvijā. Oktobra beigās uz to ieradīsies pasaules spēcīgākie šahisti – 164 dāmas un kungi.”

„Man patīk tas, ko daru, un bez ikdienas administratīvā darba īstenoju vairākus sociālos projektus,” saka novadniece, Starptautiskās šaha federācijas (FIDE) rīkotājdirektore un valdes priekšsēža vietniece Dana Reizniece-Ozola.

„Viens no projektiem ir šaha mācīšana bēgļiem. Šogad sācies liels projekts Kenijā, kur 1600 bēgļu jauniešu tiek apmācīti šajā spēlē. Arī meitenēm ir īpaša programma – tajā var apgūt ne tikai šahu, bet arī dzīves

prasmes. Ir rīkotas tikšanās ar sievietēm līderēm. Piemēram, viena skola tur nosaukta aktrises Andželīnas Džolijas vārdā,” stāsta Dana. „Otrs projekts – šahs cietumos. 13. un 14. oktobrī tiešsaistē notiks pirmais starpkontinentu čempionāts ieslodzītajiem. Šobrīd pieteikušās 30 valstis un 42 komandas. Vēl vasarā izstrādājam programmu bērniem ar autismu, pilotprojektā mēģināsim to ieviest.”

Danas Reizniece-Ozolas arhīva foto

FUTBOLS

Vienaudžus apspēlē

Ventspils naftas termināļa kausa izcīnā futbolā Kuldīgas jaunie U10 un U11 grupas audzēkņi ieguvuši otro un trešo vietu.

U10 grupā sporta skolas un Sabiles apvienotā komanda (treneri Artūrs Sternbergs un Mārcis Čerņonikovs) izcīnīja otro vietu, zaudējot vien Rīgas futbola skolai. Par labāko turnīrā atzīts Rihards Bieriņš.

U11 grupas komanda – trešajā vietā. Par labāko aizsargu atzīts kuldīdznieks Markuss Ibergs, bet par komandas labāko spēlētāju – Benjamins Pupiņš.

Kuldīgā

Virkas muižā 7.X 10.00–17.00 seminārs *Patiesā viesmīlība un pārdošana* restorānu, bāru, kafejnīcu, picēriju u.c. ēdināšanas uzņēmumu personālam un vadītājiem. Rīko LIAA tūrisma departaments un sabiedriskā organizācija *Visit Kurzeme*.

Kultūras centrā 7.X 19.00 Valtera Krauzes autorvakars ar muzikālām ilustrācijām.

Novada muzejā Imanta Kristovska fotogrāfijas un viņa meitas Ellas Kristovskas-Mediņas gleznas.

Vecajā rātsnamā Daces Nastevičas rokdarbu izstāde.

Latvijas Lauku konsultāciju un informācijas centra Kuldīgas birojs līdz 14.X aicina jauniesus, jaunus uzņēmējus un ienācējus laukos pieteikties akcijas *Laukiem būt!* mācībām. Pirmā tikšanās visā Latvijā – 15.X visos 26 birojos. *Laukiem būt!* ir iespēja ne tikai īstenot biznesa ideju, bet arī saprast, cik tā dzīvotspējīga. Mācībās (bez maksas) var piedalīties jebkurš no 18 līdz 40 gadiem, kurš savu ideju

vēlas īstenot laukos. Informācija: laukutikls.lv/atbalsts-jauniesiem-uznemejdarbības-veicināšana, pieteikties Lindai Dūdiņai-Hoierei (29147935, linda.dudina@llkc.lv) vai Vendijai Madarai Kancānei (26697809, vendija.kancane@llkc.lv).

Senioru skolā:

4., 5., 18., 19.X 10.30 mākslas telpā M22 (Mālu ielā 22) *Mākslas ABC senioriem* (lektore leva Vītola-Lindkvista). Nodarbības divās grupās.

7., 14., 21.X 14.30 Mākslas namā mūzikas terapija (vada Iveta Vēra).

7.X 16.00 Mākslas namā adīšanas darbnīca (vada Maruta Birzniece).

8., 15., 22.X 12.00 sporta skolā vingrošana *Kustības labsajūtai* (skolotāja Līgita Žepere).

13.X 17.30 Mākslas namā kustību nozīme veselības uzturēšanā (fizioterapeite Vineta Baušē).

16.X 18.00 Demokrātijas kvartālā (Mucenieku ielā 9) sarunas ar filozofu Ģirtu Jankovski par ķermeni un varu.

Kuldīgas novadā

ALSUNGĀ

Tūrisma informācijas un vēsturiskā manojuma centrs aicina rudenī skatīt Alsungas dabas jaukumus un kultūrvēsturi, izstaigājot kādu suitu taku. Apraksti: *Alsunga.lv*. Lai nomaldītos, var lejupielādēt GPX failu un importēt to lietotnē *LVM GEO*. Katrā aprakstā ir norādes par stāvvietām un iespēju iestiprināties. Atrodot savu maršrutu, ikviens aicināts to ierakstīt, izmantojot lietotni *GPX Tracker*, lai pievienotu pārējiem taku aprakstiem.

ĒDOLĒ

Pie kultūras nama 9.X no 10.00 *Lielā rudens andele*, būs tirgus, loterija *Laimes maiss*. Par jaučību gādās Zina, kas visu zina (Edīte Krasnopa), folkloras kopa *Ēdols' kists* (vad. Zane Jančevska), Ēdoles jauktais ansamblis (vad. Ilga Pavāre) un Kņopiene (Sandra Ēke) ar pelēkajiem zirņiem. Tirgotājiem pieteikties līdz 7.X pa tālr. 22013247, 29619084.

KURMĀLĒ

Pagasta vēstures istabā jauna izstāde līdz 31.XI – *Skolas sola stāsts*. Turpinās fotostāsts *Gadalaiki Kurmālē*. Līdz 31.X e-pastā inete.megne@kuldiga.lv tiek gaidīti rudenī pagastā notvertie fotomirkļi.

NIKRĀCĒ

Pie pagasta pārvaldes 9.X 11.00 starts rudens sportam. Uzdevumi būs pastaigu takā *Labirints*, pie saietā nama, atpūtas centra, ūdenstornja un citur.

SKRUNDĀ

Tirgus laukumā 2.X ražas svētku tirdziņš. Muzicēs grupa *Neoplāns*, būs fotostūris.

SNĒPELĒ

Pie senās klēts 2.X 11.00 rudens tirgus ar kapelu *Kā ir, tā ir*.

Kultūras namā 9.X 19.30 sadziedāšanās savam pagastam.

Bēthovena draugam Amendam – 250

Turlava 9. oktobrī aicina uz plašu atceres pasākumu par godu mācītāja Kārļa Ferdinanda Amendas 250 gadiem.

14.00 kultūras namā zinātniskā simpozijā tiks apskatīta K.F.Amendas dzīve un daiļrade, arī baznīcas nozīme kultūrā, mūzikā, literatūrā un mākslā, un 17.00 Lipaiņu baznīcā būs koncerts.

„Kārlis Amenda ir pasaulē zināmais kurzemnieks,” uzskata novadnieks, ārsts un daudzu mūzikas festivālu organizators Dainis

Kalns, kurš apņēmis jubilejas atceri sarīkot. Ciemos uzaicināti: Bēthovena daiļrades pētniece, profesore Lolita Fūrmane, jaunā, talantīgā vijolniece Elza Siliņa (Ances Krauzes meita), ērgelniece Ingūna Grīnberga, mākslas vēsturnieks Ojārs Spārītis, mūzikas vēstures pētniece Stella Pavloviča, K.F.Amendas piemiņas istabas izveidotāja Turlavā Velta Krūmiņa, Vācijas vēstnieks Latvijā Kristians Helts, Kuldīgas un Talsu novada pašvaldību pārstāvji un citi. Tiks atklāta mākslinieka

Valda Līcīša glezna *Kārlis Amenda. Portrets*.

Lai uz pasākumu nokļūtu, maršrutā Kuldīga–Turlava–Kuldīga dosies autobuss. Pieteikties pa tālr. 26631166, vietu skaits ierobežots.

K.F.Amenda dzimis 1771. gada 4. oktobrī Turlavas pagasta Lipaiņu draudzes mācītāja Kristiana Amendas ģimenē. Jau bērnībā parādījis izcilu vijolspēles prasmi, no pieciem gadiem uzstājies Kurzemes hercoga Pētera galma Jelgavā. Pēc mācībām Jelgavas

ģimnāzijā studējis teoloģiju Jēnas universitātē, apceļojis Šveici, Franciju, Vāciju, strādādam par mūzikas skolotāju. Vīnē mācījies Mocarta bērnu, sadraudzējies ar Ludvigu van Bēthovenu, ar kuru sarakstījies visu mūžu. Šī draudzība padarījusi mūsu novadnieku slavenu pasaulē. Uz atvadām L. van Bēthovens draugam dāvājis savu sīgu kvartetu *F-dur op. 18, Nr. 1*. Oriģinālā, kas atrodas Bēthovena muzejā Bonnā, lasāms komponista ieraksts: „Mīļais Amenda! Pieņem šo kvartetu kā

mazu mūsu draudzības zīmi! Cik kārt tu to spēlē, atceries mūsu abu kopīgi pavadītās dienas un tāpat to, cik ļoti labs tev bijis un vienmēr būs tavš patiesais un sirsnīgais draugs Ludvigs van Bēthovens.”

19. gs. sākumā K.F.Amenda atgriezies Kurzemē un kļuvis par luterāņu mācītāju Talsos, kur 1836. gadā arī apbedīts. Lai gan Turlavā mācītājs un mūziķis pavadījis tikai laiku līdz mācībām, viņa piemiņa šeit joprojām tiek turēta godā, kultūras namā iekārtots muzejs (šobrīd notiek remonts).

REPORTĀŽA

Muižu piepilda mūsdienu māksla

Lauras Vilertes teksts un foto

Atklāta laikmetīgās mākslas izstāde Galerija „Alma” Padures muižā, un to var apskatīt līdz 30. novembrim.

Izstādē redzami mākslinieku Ērika Apaļā, Andra Brežes, Ivara Drulles, Kristiānas Dimīteres, Kristas un Reiņa Dzudzilo, Vikas Ekstas, Kristiana Fuksa, Barbaras Gales, Kristapa Ģelža, Toma Harjo, Ernesta Kļaviņa, Linarda Kullesa, mākslinieku *Mareunrol's*, Kriša Salmaņa, *Tirkultūras* un Zanes Tučas darbi.

Padures muižas īpašnieks Jānis Lazdāns: „Pēc radošo personību rezidences, kas muižā notika jau iepriekš, galerijas Alma kuratore Astrīda Riņķe un Kristians Fuxs izteica vēlmi rīkot laikmetīgās mākslas izstādi. Mums jau agrāk ir bijis plāns iesaistīt māksliniekus, un šī bija laba iespēja. Ieņēmumi no apmeklējuma tiks ziedoti muižas atjaunošanai.”

Kristiānas Dimīteres skulptūras skatāmas gan pie muižas, gan istabās, gan pagrabā. Māksliniece skaidro: „Izstādot savus darbus, es labāk došu priekšroku nedaudz noplukušām telpām nekā parastajām, baltajām izstāžu zālēm. Arī pati dzīvoju vecā mājā. Savu mākslu varu izlikt it visur, bet labāk man patīk tāda pieredzējusi arhitektūra.”

Franču rakstniekam Marselam Prustam veltītā *Melnā Kunga istaba* ir melna no grīdas līdz pat griestiem ar dažām Kristiana Fuksa gleznām. To izgaismo arī aizdegtās sveces un gaisma, kas iespīd pa logiem. K.Fuks saka: „Veidojot gleznas, iedvesmojos no franču rakstnieka dzīves gājuma beigu perioda, kad, rakstot *Zudušo laiku meklējot*, Prusts izolējās no pasaules un ieslīga depresijā. Gleznās izvēljos to attēlot ar Mikipelēm kā tādu rotaļu, jo, par smagu, intelektuālu sižetu runājot rotaļīgi, to ir vieglāk pasniegt.”

Ivara Drulles skulptūra *Savukārt Viktors*.

Mākslinieks Linards Kullss atklāšanā cepa sēnes – ežu diždatenes, un apmeklētājiem bija iespēja tās nogaršot: „Tās atjauno nervu šūnas, uzlabo smadzeņu darbību un radošumu, tās ir dabiskais antidepresants, un tās sadziedēja arī manu laužto sirdi.”

PĀRDOD

Labiekārtotu vienistabas **DZĪVOKLI** Kuldīgas centrā. Tālr. 27020942.

Pārdod 2 istabu **DZĪVOKLI** mājas 2. stāvā Skrundā ar malkas apkuri un garāžu vai maina pret dzīvokli Kuldīgā. Tālr. 26617535.

Pārdod **METĀLA JUMTUS** un no-tekstētāmas no ražotāja. Cena: no 6,50 EUR/m². Tālr. 20211377.

Audi 80 **DISKUS** (5 gab.) ar riepām, cena: 250 EUR. Tālr. 20249391.

Polikarbonāta **SILTUMNĪCAS**. Tālr. 26211050.

Aku, kanalizācijas **GRODUS**. Tālr. 29142702.

SIA AJG plus – sazāģētu nomaļu **MALKU**. Tālr. 29399939.

MALKU maisos, kravās. Tālr. 26544462.

Skaldītu lapkoku **MALKU**. Tālr. 27885688.

Pārdod ar piegādi zāģētavas atgriezumu **MALKU**; skaldītu malku; 3 m garu meža malku. Tālr. 29249578.

Skaldītu un kluču **MALKU** krāmētā veidā, piegādi nodrošina. Tālr. 25607959.

Krāmētu **MALKU**, ātra piegāde. Kravas cena: 110 EUR par skaldītu, 85 EUR par klučiem. Tālr. 26632723.

KŪTSMĒSLUS ar piegādi. Tālr. 28317460.

KVIEŠUS, AUZAS. Tālr. 29560864.

SIENA RUĻĻUS. Tālr. 25152191.

MAINA

Remontējama **MĀJU** Putnudzā pret divistabu dzīvokli ar piemaksu. Tālr. 29879947.

PĒRK

MEŽUS, cirsmas, malku. Tālr. 26544462.

Z/s **SMAIDAS** pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

Briežu **RAGUS**, brauc pakaļ. Tālr. 29886349.

SENLAIKU porcelāna un keramikas vāzes, servīzes un dekoratīvus traukus. Tālr. 2995417.

PIRMSKARA grāmatas, žurnālus. Tālr. 20323336.

Saldus tirgū, kioskā pretī autostāvēvietai, sestdienās no 10.00 līdz 13.00 **PĒRKAM** porcelāna figūriņas, kafijas, tējas servīzes, vāzes, vecās fotogrāfijas, pastkartes, pulksteņus, kara relikvijas, nozīmītes, medaļas, monētas un citas **SENLIETAS**. Izbraucam arī pa Kurzemi. Tālr. 26704021.

GAILENES, BRŪKLENES, DZĒRVENES, dzeltenos **ĶIRBJUS** un **ĀBOLUS** sulai Kuldīgā, tālr. 28925676. Transports pie klienta, tālr. 26284210.

VAJADZĪGI

SIA Lāses AM (41201007493) aicina darbā **ATSLĒDZNIEKU/ METI-NĀTĀJU**. Darba laiks: darba dienās 8.00–17.00, samaksa: 800 eiro neto. Kontakt tālrunis: 29113529.

SIA *Kurzemes jumti* (LV41203058899) meklē **STRĀDNIEKUS** PVC logu, PVC durvju, metāla durvju montāžai un aiņu apdarei. Vēlama iepriekšēja pieredze. Alga pēc nodokļu nomaksas: 800,00 eiro. CV sūtīt: kjserviss@inbox.lv. Tālr. 29221390.

SIA *TIVO* (42403018953) steidzami meklē **MONTĀŽNIEKUS** vai montāžas brigādi koka karkasa māju montāžai objekts. Samaksa: 7–12 EUR/h. Tālr. 20009288.

DAŽĀDI

JUMTA seguma maiņa, labošana, siltināšanas darbi, materiālu piegāde. Tālr. 26220256.

Ēku **SILTINĀŠANA** ar bera-mo vati, aizpildām gaisa spraugas. Tālr. 25624247.

Tīrām **AKAS**. Tālr. 26018109.

Sertificēta **TAKSATORA** pakalpojumi: meža inventarizācijas lietu izgatavošana; mežaudzes novērtēšana; cirsmu dokumentācijas sagatavošana; tpašuma robežu, kupicu ierīkošana un atjaunošana; bezmaksas konsultācijas. Tālr. 25731315.

BRUĢĒŠANA, žogu ierīkošana, remontdarbi. Tālr. 26953266.

DZIRDĒS APARĀTI. Speciāliste audioloģe pielai-ko, labo, pārdod, konsultē, kur un kā var iegādāties dzirdes aparātus. 8. oktobrī no 10.00 līdz 12.00 Kuldīgā, PVA centrā (pasta 2. stāvā), tālr. 26018483.

SULU SPIEŠANA ar paku presi, taisām dažādus *mix* jebkurā daudzumā. Sulās ir arī nopērkamas. Padures pagasta *Strujas*. Tālr. 26284210.

IZĪRĒ

Vienistabas **DZĪVOKLI**. Tālr. 29269129.

Koka māju ražotājs

SIA Kurland Hus (42103078417)

aicina pastāvīgā darbā Aizputes ražotnē:

- ◆ **namdari,**
- ◆ **namdara mācekli,**
- ◆ **galdnieku.**

Nodrošinām ar labiem darba apstākļiem, ir soc. garantijas, dzīvesvieta pēc nepieciešamības. Darba atalgojums: no 900 līdz 2000 EUR mēnesī.

Pretendentiem CV lūdzam sūtīt e-pastā: kurlandhus@inbox.lv.

**Viss par reklāmu
Kurzemniekā!
Tālrunis 63324881.**

DĀRZA DARBI

Ārija
Rudlapa,
agronome

1., 2. oktobris. Lapu dienas. Sēj ruzdus zaļmēslojumam. Stāda ziemas sīpolus pavasara lokiem. Pastāvīgā vietā stāda

LĪDZJŪTĪBAS

*Lai sapnis balts viņas dvēselī aijā
Un klusais miers ar saviem spārnēm
sedz.*

/Ā.Elksne./

Izsakām līdzjūtību Uldim Serpānam, māti mūžībā pavadot.
Kurzemes rajona tiesas kolektīvs

*Tu būsi debesīs, zemē,
Tu – vējā un saulē,
Tu savējo sirdīs,
Tie tevi neaizmirsīs.*

/V.Kokle-Līviņa./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Silvijai ar ģimeni, māti – mīļo oķīti – zemes klēpī guldot.
Blumbergi, Palmas, Sakalovski,
Kuzņecovi, Gaidlazdas, Teodors

Kaut pa vistālāko ceļu

Viena aizgāji, māt,

Es vienmēr būšu Tev līdzās,

Tu vienmēr būsi man klāt.

/I.Rudene./

Visdziļākā līdzjūtība skolotājai Silvijai Hercai, no mammītes atvadoties.
Tavi kolēģi Turlavas pamatskolā

Kur vārdus rast, kas būtu

mierinājums,

Kad negaidot ir pārrauts mūža

gājijens.

/K.Apškrūma./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību tuviniekiem, no VIKTORA ŠTRO atvadoties.
Gansoni, Mūrnieki

Ilgu mūžu nodzīvoji,

Daudz darbiņu padarīji.

Lai nu viegli Zemes mātē

Pārklāj tavu augumiņu.

/T.dz./

Izsakām vissirsnīgāko līdzjūtību Aleksandram Štro, tēti smiltainē pavadot.
RET arodbiedrība un kolēģi

Tuvs cilvēks neaiziet,

Viņš tikai pārstāj līdzās būt.

/S.Kaldupe./

Izsakām līdzjūtību Aleksandram Štro ar ģimeni, tēvu aizsaulē aizvadot.
Vickopu ģimene

*Gaisma, kas cilvēkā dzīvo,
Un siltums, ko izstaro sirds,
Tas nezūd, tas paliek un mirdz.*

/V.Egle./

Izsakām līdzjūtību Fainai un ģimenei, VIKTORU mūžībā pavadot.
Mirdza, Andrejs Veldzē

*Ja nākas kaut ko ļoti tuvu zaudēt,
Tad nākas gluži cilvēcīgi skumt.*

/O.Vācietis./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību JĀŅA ĶEZBERA piederīgajiem, viņu zemes klēpī guldot.
Dzintaru ielas sekcijas kaimiņi un mājas valde

*Koks nezina, kad vētrā tas lūzīs,
Ne cilvēka sirds, kad pukstēt tā stās.*

/O.Rikmanis./

Visdziļākā līdzjūtība DZINTARA piederīgajiem.
Marita ar ģimeni

Katrs sava likteņa ziņā,

Viens vien mūzs mums katram dots.

/D.Avotiņa./

Izsakām līdzjūtību Intai Abersonei un ģimenei, tuvu cilvēku mūžībā pavadot.
DzīKS Nams un saimnieki

Mucenieku ielā 30a

Nekā vairs nav, ne ilgu to,

Ne mīlas... Loks noslēdzies.

Daudz mūžā strādāts, ciests,

Daudz citu labā ziedots.

Pār lieliem tālumiem ceļš vijies,

Nu klusā takā solis mieru rod.

/A.Balodis./

Skumju brīdī esam kopā ar Imantu Bušmani, māti aizsaulē aizvadot.
Kuldīgas rūpniecības preču tirgus kolektīvs

*Dievs nav mirušo, bet dzīvo Dievs, jo
Viņa priekšā visi ir dzīvi.*

/Lk. 20:38./

Izsakām līdzjūtību Imantam Bušmanim, mammīti mūžības ceļā pavadot.
Sv. Annas baznīcas mācītājs un draudze

Saņem, labā zemes mātē,

Vienu sirmu māmuli,

Apsedz viņu silti, silti

Savām smilšu villainēm.

/T.dz./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Imantam Bušmanim, no māmuliņas atvadoties.
Sarmīte, Juris

Nacionālā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padome (turpmāk – Padome) paziņo, ka konkursā *Apraides tiesību piešķiršana radio programmas veidošanai vai apraides aptveršanas zonas palielināšanai Kuldīgā 106,9 MHz frekvencē* ir pieteikušies divi pretendenti.

AS RADIO SWH, reģ. Nr.40003125825.

AS RADIO SWH programmas pamatnosacījumi – programmas nosaukums *Radio SWH Rock*, programmas formāts – informatīvi muzikāls, mērķauditorija – rokmuzikas cienītāji vecumā no 20 līdz 60 gadiem, ziņas – vismaz 180 minūtes nedēļas raidlaika, neatkarīgo producentu veidotie raidījumi – līdz 10% nedēļas raidlaika, retranslācija – līdz 10% nedēļas raidlaika, valoda – latviešu, finansālā nodrošinājuma avoti – AS RADIO SWH līdzekļi.

SIA QBS, reģ. Nr. 40003726046.

SIA QBS programmas pamatnosacījumi – programmas nosaukums *Radio Marija Latvija*, programmas formāts – informatīvi muzikāls, mērķauditorija – Rīgas, Liepājas, Krāslavas, Valkas, Cēsu, Kuldīgas un apkārtnes iedzīvotāji un viesi, ziņas – vismaz 80 minūtes nedēļas raidlaika, neatkarīgo producentu veidotie raidījumi – līdz 10% nedēļas raidlaika, retranslācija – līdz 1% nedēļas raidlaika, valoda – latviešu, finansālā nodrošinājuma avoti – biedrības *Radio Marija Latvija* un organizācijas *World Family of Radio Maria* līdzekļi.

hostas un dekoratīvos skujkokus no konteineriem. Augus laista.

3., 4. oktobris. Augļu dienas. Novāc augļus un rudens ogas glabāšanai. Gatavo ievārījumu, spiež sulu, kaltē augļus. Stāda augļu kokus un ogulājus. Sēj ziemājus. Ievāc augu sēklas.

5.–7. oktobris. Sakņu die-

nas. Apstrādā un mēslo augsni. Novāc sakņaugus. Stāda kokus un krūmus, kā arī ziemas ķiplokus un sīpolus.

6.–8. oktobris. Stādīšanai, sēšanai, ražas vākšanai un pārstrādei ne īpaši labvēlīgas dienas. Apstrādā augsni. Novāc nevietā augošu krūmu un kokus. Izvāc un iztīra siltumnīcas.

VĀRDADIENAS

No 2. līdz 9. oktobrim

- 2. Ilma (208), Skaidris (8)
 - 3. Elza (2829), Ilizana (5)
 - 4. Modra (195), Francis (397), Dmitrijs (12560)
 - 5. Amālija (118), Amēlija (1382)
 - 6. Monika (1043), Zilgma (28), Zilga (7)
 - 7. Daumants (146), Druvvaldis (9)
 - 8. Aina (4228), Anete (2928)
 - 9. Elga (932), Helga (216), Elgars (223)
- Populārākie: **Aina un Dmitrijs.**

„Apjūku, ja nosauc par Ainu, nevis Ainiņu”

Aina Tovstuļaka, Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskolas skolotāja:

– Vārdu izvēlējas vecāki. Sākotnēji mamma gribēja dot vārdu Roberta, tētis – Inta, un abi nevarēja vienoties, taču beigās, meklējot kompromisu, tiku nosaukta manas krustmātes Ainas Šenkevičs vārdā. Es būtu bijusi priecīgāka, ja būtu mammas izvēlētais vārds Roberta, taču arī savējo nenoniecinu un cienu, jo ļoti mīlu krustmāmiņu, kura mani sauc par Ainīti. Es bieži tieku jaukta ar Aiju, un pēdējā laikā, nododot Covid-19 analīzes, iznācis, ka tests atnāk ar nepareizu vārdu – Aiva. Man ļoti patīk, ka kolēģi un draugi sauc mīļvārdā Ainiņa, – pie tā esmu tā pieradusi, ka tad, kad nosauc vārdā, samulstu. Tad domāju, ka cilvēks uz mani ir dusmīgs, jo esmu izdarījusi ko sliktu.

JOKI

- Cik gadus jau esat precējušies?
 - Desmit.
 - Jūs kaut vienu remontu kopā esat pārdzīvojuši?
 - Jā, trīs reizes esam pārvākušies, divus remontus taisījuši, bet tagad ceļam sev māju.
 - Jā, ļoti stipra laulība!
- ♦ ♦ ♦ ♦ ♦
- Bruņurupuču ģimenē sievasmāte parasti ierodas paciemos uz desmit gadiem.
- ♦ ♦ ♦ ♦ ♦
- Esmu izgudrojis ierīci, kas ļauj redzēt cauri sienām!
 - Tādas ir zināmas jau sen!
 - Nevar būt! Kā tās sauc?
 - Logi.

BALTU KOKS ◀◀◀

PĒRK MEŽUS,
CIRSMAS, APAĻKOKUS

20080040 www.baltukoks.lv

VIKA SIA «Vika Wood»
kokzāģētava **PĒRK**
egles un priedes zāģbaļķus.

Sīkāka informācija pa tālruni **26443376**.
Papildu informācija www.vikawood.lv.

SIA «Krauzers»

PĒRK ZARUS šķeldošanai un mežā pie ceļa visu veidu **APAĻKOKUS**

Tālrunis **29246459**
realizacija@krauzers.lv

SIA Moduls Engineering informē, ka laika periodā no 2021. gada 14. septembra līdz 2022. gada 15. septembrim tiek veikti būvdarbi būvobjektā **Skolas (Bērnu un jauniešu centrs) pārbūve 1905. gada ielā 10, Kuldīgā, Kuldīgas novadā, BIS lietas Nr. BIS-51273-1429.**

Būvdarbu veikšanas laikā tiks apgrūtināta gājēju kustība gar būvobjektu pa 1905. gada ielu un periodiski tiks slēgta autostāvvietā 1905. gada ielas un Alunāna ielas krustojumā. Autostāvvietā tiks slēgta lielāku būvmateriālu apjomu piegādes dēļ. Satiksmes organizācijas izmaiņas saskaņotas ar VSIA Latvijas Valsts ceļi, saskaņojums spēkā līdz 2022. gada 1. septembrim.

PĒRKAM

Augošu koku cirsmas un sortimentus pie ceļa

Meža īpašniekiem:

- Veicam bezmaksas konsultācijas;
- Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestīgošanā;
- Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.

Metsā

Telefoni informācijai: 29150470, 67804343
www.metsaforest.com/lv

Nākamgad Kurzemnieks turpinās iznākt divas reizes nedēļā.

Kurzemnieks 2022. gadam (eiro)

	1 mēn.	3 mēn.	6 mēn.	12 mēn.
Privātpersonām	6,75	20,25	40,50	74,25
Privātpersonām, abonējot līdz 24. oktobrim				71,00
Juridiskām personām	8,90	26,70	53,40	106,80

Kurzemnieks ar Laimīgo Programmu 2022. gadam (tikai privātpersonām, eiro)

	1 mēn.	3 mēn.	6 mēn.	12 mēn.
Privātpersonām	7,65	22,95	45,90	84,15
Privātpersonām, abonējot līdz 24. oktobrim				81,00

! Privātpersonām gada abonements jebkuram variantam maksā tikpat, cik tad, ja abonē atsevišķi 11 mēnešiem.

Visiem abonentiem dāvanā būs **Kurzemnieka kalendārs.**

TEĀTRA NĀMS
Jūras Vārti

KASIERĪTE INFORMĒ

5. oktobrī plkst. 19.00
Liepājas teātra muzikālā izrāde "Laternu stundā"

14. oktobrī plkst. 13.00
Latvijas Leļļu teātra izrāde "Arturs un Apaļā galda bruņinieki"

19. oktobrī plkst. 19.00
Latvijas Nacionālā teātra izrāde "Finlandizācija"

20. novembrī plkst. 16.00
Jaunā Rīgas teātra izrāde "Vēstures izpētes komisija"

24. novembrī plkst. 13.00
Valmieras drāmas teātra izrāde "Smieklus sasaukšanās"

25. novembrī plkst. 19.00
Valmieras drāmas teātra izrāde "Uz Akapulko, kundze!"

Pasākumi vakcinētām vai Covid-19 pārslimojušām personām!
Bijetes visās "Biješu Paradīze" kasēs, kā arī www.bilesuparadize.lv
Teātra nama "Jūras vārti" kases tālr. 636 24272

LAIKA PROGNOZE

Oktobris sācies siltāk

Klāt otrais rudens mēnesis, un pēc sinoptiķu prognozēm tuvākās dienas Latvijā būs siltākas, tomēr jāreķinās ar biežākiem vēja pūtieniem, bet pareģot šādu laiku visam oktobrim nevar.

Jau nedēļas sākumā pamanījām, ka saule dienā uzspīd vairāk, nokrišņu nav daudz un tie ir vietām. Šāda plaša anticiklona ietekme pie mums vēl kādu brīdi būs. Septembra pēdējās dienas bija nedaudz mākoņainākas, bet tas netraucēja temperatūrai par dažiem grādiem paaugstināties gan dienā, gan naktī. Brīvdienās laiks būs pārsvarā saulains, bet anticiklona ietekme mazināsies. Jūtami būs cikloni Eiropas ziemeļaustrumos un Skandināvijā.

Viduskurzemē sestdien pēc pusdienas gaiss iesils līdz 14 grādiem, svētdien – līdz 16. Arī naktīs saglabāsies mērens siltums, termometra stabiņam nenokrītot zem +8. Tādējādi rītos nebūs tik dzestri kā iepriekš, kad dažviet bija tuvu nullei. Arī nākamnedēļ trīs dienas būs līdzīgi laika apstākļi, pūtīs D/DA vējš līdz 6 m/sec., bet ar brāzmām. Kā ierasts, piekrastē vējaināk. Trešdien gaidāms lietus.

Daina Tāfelberga

Esi mūsdienīgs!

www.307.lv

Sludinājumus laikrakstā **Kurzemnieks** iesniedz ērti no sava datora

307.lv